

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

22. ČERVENCE 2012

Z obsahu:

Stal se poslušným až k smrti

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
27. června 2012
- strana 2 -

Cesta - pravda - život

Fulton J. Sheen
- strana 4 -

Bazilika svatého Augustina

- strana 5 -

Poslání svatého Josefa

Raymond Verley OP
- strana 6 -

Modlitba papeže Lva XIII.

- strana 7 -

Ohlédnutí za Trautemíí

Blebschmidtovou

Inge M. Thürkau
- strana 9 -

Nagasaki - národní svatyně Japonska?

- strana 9 -

Pornografie: útok na lidskou důstojnost a pří- prava na sexuální zneužití

Norbert Clasen
- strana 10 -

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Micheli- nimu (50 - konec)

- strana 11 -

El Greco (1541-1614): Sv. Máří Magdaléna

Editorial

K nejzávažnějším a nejbolestnějším příznakům současné krize víry patří krize křesťanských manželství. Jestliže víra je jen povrchní a nevyrůstá ze samotných kořenů božských pravd, neposkytuje křesťanům potřebnou duchovní výživu a sílu a není divu, jestliže pak nejsou schopni dostát nárokům, jaké na ně klade křesťanské manželství a rodina. Když se někdo vydá na širé moře bez náležité přípravy a výbavy, nesmí se divit, jestliže se dříve nebo později ocitne tváří v tvář situaci, která hrozí katastrofou. Co však můžeme očekávat od věřících, když dnes vystupují celé skupiny kněží a hlásají, že za současné situace už není možno dodržovat „stará pravidla“, která chrání manželství jako nerozlučné spojení muže a ženy.

Jedná se vlastně o absurdní situaci. Člověk by chtěl rozhodovat ve věci, která se zcela vymyká jeho kompetenci. Posvátnost nerozlučného celoživotního „spojení“ muže a ženy v manželství není ani lidský, ani církevní vynález. Je to ve skutečnosti nedílná součást stvoření člověka, a přináší tedy k samotné lidské přirozenosti. Když první člověk spatřil první ženu, zajásal nad ní, s radostí přijal její společnost a vstoupil s ní do onoho blaženého stavu jednoty, kterou sám Stvořitel označil hluboce významnými a výstižnými slovy: „Ti dva budou jedním tělem.“ Ustanovení tohoto celoživotního společenství muže a ženy je nedílnou a bezprostřední součástí velkého Božího projektu, jak učinit člověka svým obrazem a podobností, je tedy jako projev nejvyšší Boží dobroty a moudrosti velkým darem Stvořitele.

Co vlastně chtěl Bůh ze své božské přirozenosti v člověku zobrazit? Boží „obraz“ není možno omezovat pouze na dar rozumu a svobodné vůle. To, co tvoří Boží podstatu a základ jeho vnitřního života, je **LÁSKA**. To ona je

nejzávažnější „pralátka“ a nedostizný „pravzor“, který existoval dříve než my, bez ohledu na naše představy a výmysly. Darem rozumu a svobodné vůle jsme byli vybaveni proto, abychom byli schopni lásky. Kdykoliv křesťan mluví o lásce, musí mít na mysli její původní autentickou podobu, v jaké existuje od věčnosti v životě Trojice a jak se pak svrchovaně projevila, když Bůh tak miloval svět, že za nás vydal svého Syna. Jak říká sv. Pavel, *nekonečný Bůh nás miloval velikou láskou, i když jsme byli pro své hříchy mrtví*. Nemiloval a nemiluje nás na oplátku, že my ho milujeme, ale miluje nás jako svůj zvláštní poklad, miluje nás pro svůj vlastní obraz, který do nás vložil, aby byl pro nás základem naší časné i věčné blaženosti. Cena, kterou za zajištění tohoto našeho štěstí nakonec zaplatil, je pro nás zcela nepředstavitelná.

Abychom tento nesmírně vzácný obraz jeho nezištné božské lásky také svým životem uskutečňovali, založil zvláštní instituci lásky: stvořil člověka jako muže a ženu, aby jeden druhého přijal podle jeho vzoru do svého srdce a jeden pro druhého zpřítomňoval, konkretizoval a zviditelňoval onu nezištnou lásku neviditelného Boha. Bůh mi tedy v manželství svěruje svůj největší poklad, chce mě použít jako nástroj, jako řečiště, kterým poteče jeho láska k onomu mně nejdražšímu člověku, kterého mi svěřil, při čemž jeho posláním je být totéž vůči mně. Moje láska tedy nutně potřebuje víru, která ví, jak velice Bůh mého partnera miluje, víru, která vidí v partnerovi za všech okolností Boží tvář. Hodnotím v něm nikoliv tělesné potěšení, které mi působí nebo může působit, ale cením si v něm nade všechno onen Boží obraz, pro který ho sám Bůh tak nekonečně miluje. Dokud mě každé pomýšlení na to, jak mě Bůh miluje a za mě se obětuje, nezaplavuje dojetím a neuvádí

Dokončení na str. 8

Stal se poslušným až k smrti

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci 27. června 2012

Drazí bratři a sestry, jak jsme viděli v minulých katechezích, skládá se naše modlitba z mlčení a slova, zpěvu a gest, která zahrnují celou osobnost: ústa a mysl, srdce i celé tělo. To je charakteristika, kterou nacházíme v hebrejské modlitbě, zvláště v žalmech. Dnes bych chtěl mluvit o jednom kantiku či hymnu, v křesťanské tradici nejstarším, který svatý Pavel představuje svým způsobem jako duchovní závěť: je to list Filipánům. Jedná se totiž o list, který Apoštol diktuje, když se nachází ve vězení, patrně v Římě. Cítí blízkost smrti, protože tvrdí, že jeho život bude obětován při posvátné službě (srov. Flp 2,17).

I za této situace těžkého nebezpečí pro svoji fyzickou bezpečnost vyslovuje svatý Pavel v celém listu radost ze skutečnosti, že je Kristovým učedníkem, že mu může vyjít vstříc až do té míry, že chápe smrt nikoliv jako ztrátu, ale jako zisk. V poslední kapitole listu je silná výzva k radosti, základní charakteristice křesťanského života a naší modlitby. Svatý Pavel píše: *Radujte se v Pánu, opakujte, radujte se*. (Flp 4,4) Ale jak se může radovat tváří v tvář smrti, která mu hrozí? Odkud bere svatý Pavel klid, sílu, odvahu jít vstříc mučednictví a prolítí krve?

Odpověď nacházíme v listu Filipánům, v tom, který křesťanská tradice nazývá básní o Kristu, zpěvem pro Krista, nebo obecně „christologickým hymnem“. Je to zpěv, v němž je všechna pozornost soustředěna k „pocitům“ Krista, jeho způsobu myšlení a k jeho konkrétně prožívanému jednání. Tato modlitba začíná výzvou: *Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš*. (Flp 2,5) Tyto pocity jsou představeny v dalších ver-

ších: láska, velkodušnost, pokora, poslušnost vůči Bohu, sebedarování. Jedná se tedy nikoliv jen o pouhé následování Ježíšova příkladu jako morální záležitost, nýbrž zasahuje celý život v jeho způsobu myšlení a konání. Modlitba má vést k poznání a jednotě stále hlubší lásky k Pánu, abychom byli schopni myslet, jednat a milovat jako On, v Něm a pro Něho. Uskutečnit to, naučit se Kristovým pocitům je cesta křesťanského života.

Stal se poslušným až k smrti

Nyní bych se chtěl krátce zdržet u některých prvků tohoto hutného zpěvu, který shrnuje celou božskou a lidskou cestu Božího Syna a zahrnuje celé lidské dějiny: do bytí, které je vlastní Bohu, od vtělení až ke smrti na kříži a k povýšení do slávy Otce je zahrnuto také jednání Adama, člověka na počátku. Tento hymnus o Kristu vychází z jeho života „en morphe tou Theou“, říká řecký text, tzn. „v Boží podobě“ nebo lépe řečeno v „Božích podmínkách“. Ježíš, pravý Bůh a pravý člověk, nežije svůj život jako Bůh, aby triumfoval nebo prosazoval svou svrchovanost, nepokládá ho za vlastní, za privilegium, za žárlivě střežený poklad. Naopak, „svlékl ho“, přijal na sebe, jak říká řecký text, „morpheoulos“, „přirozenost služebníka“, lidskou skutečnost poznamenanou utrpením, chudobou, smrtí; zcela se připodobnil lidem, s výjimkou hříchu, takže si počíná jako služebník, zcela odevzdán službě druhým. V této souvislosti Eusebius z Césareje ve 4. století říká: „Vzal na sebe námahy údů, které trpí. Osvojil si naše pokrňující nemoci. Kvůli nám trpěl a byl ztrápený: to vše ve shodě

Dokončení na str. 12

Pán Ježíš dnes čeká na návrat svých apoštolů. Nejsi jeden z těch, které také očekává? Připoj se k těm, kteří jdou za ním na smlouvané místo. Učedníci končí svou první evangelizační misi a jsou plni neobyčejných zážitků. Ptej se jich a oni ti potvrdí, jak dobré je uvěřit Pánu a zcela se zasvětit jeho službě, jak dobrý je to pocit, rozdávat potřebným a hledajícím v plné důvěře v Ježíšovo slovo, jeho pravdu a jeho dary, *zdarma rozdávat, co zdarma obdrželi*⁽¹⁾. Zptej se jich, zda jim něco nescházelo, když

putovali bez mošny a bez náhradního pláště. Po splnění svého úkolu cítí velkou potřebu být opět u toho, pro kterého s takovým nadšením pracovali. Mají mu skládat počet ze všeho, co vykonali, a vyprosit si nové světlo k další práci. Pozoruj je, s jakou úctou a vděčností mu vyprávějí o své první evangelizaci. Svěřují se mu se vším, se svými úspěchy i nezdary, hovoří o svém svatém nadšení a odvaze i o lidské ochablosti. Jejich upřímná sebekritika je pro tebe návodem správného zpytování svědomí.

Všimni si však také, s jakou trpělivou pozorností sleduje Ježíš každé jejich slovo. Není jeho laskavý zájem pro ně radostnou odměnou za vynaloženou námahu? Čerpej z toho důvěry a povzbuzení. Myšlenka na Ježíše, který o své věrné projevuje takový upřímný zájem, je zdrojem velké odvahy. Pán je pramenem dobroty a obnovující milosti. V moři jeho milosrdenství se ztrácí všechna lidská slabost a bída.

Usedni také k Pánovým nohám a upřímně se mu zpovídej. Má pro tebe dostatek času, aby tě vyslechl. Vyprávěj mu o svém životě, o svých vítězstvích i nezdarech, o nadějích i malomyslnosti. Představ mu svou duši, svou nepoddajnou vůli, svou precitlivělost k sobě a necitelnost k druhým, svou opovážlivost i zbabělost. Nic neskrývej před tím, který jediný tě může uzdravit.

Pojďte do ústraní na pusté místo a trochu si odpočíte. Uvažuj o tomto pozvání. Pojďte, říká jim, ještě na vás čeká mnoho další práce. Dopřejte si alespoň malý odpočinek. Odejďme do samoty, kam nemají přístup jiní lidé ani věci, daleko od každodenního shonu a starostí. Ve shonu nelze nic řádně vykonat. Aby duše získala opět smíření, klid, světlo a sílu, musí se uchýlit do samoty, kde k ní Bůh promlouvá a zahrnuje ji svými dary. Pros Ježíše, aby tě vzal také s sebou. Cestou mu děkuj za všechny duše, které si povolal a oddělil od

zástupu, aby s ním stále pobývaly v důvěrné společnosti. Tyto jeho duše v ústraní jsou velkým požehnáním pro svět i pro tebe.

Ani ty se neboj samoty a ústraní. To není místo, kde bys zůstal sám. Ježíš ti chce v tichosti a usebrání sdělit důvěrně, co bude dále ku prospěchu tobě i těm, za kterými tě chce opět poslat; a to je starostlivost a láska.

Ti, kdo se milují, jsou rádi spolu sami. Setrvej s Pánem, i když se ti chvíli zdá, že oba jen mlčíte. Je to ticho, které vrací pravý smysl a pravou hodnotu všemu tomu, co bylo i co

přijde, neboť uprostřed pracovního shonu ji snadno přehlídíš. Nesnaž se zkracovat čas modlitby v ústraní, kde Pán *občerstvuje tvou duši a vede tě po správných cestách*⁽²⁾.

Uspořádej svůj program tak, aby tvoje každodenní modlitba byla opravdovým pobytom v ústraní s tvým Pánem, abys mohl prožívat kouzlo důvěrného styku s ním. Nezvykl sis příliš oddělovat modlitbu a práci? Odcházej za každou práci jakožto na místo, kam tě posílá Ježíš, a pak se k němu opět vracej jako dnes jeho učedníci. Při práci pamatuj na Ježíše a v modlitbě mu vypravuj o své práci. Tak budeš stále s ním a v něm.

Je ještě další důvod, proč tě Pán volá k sobě do samoty. Ví, že potřebuješ posilu, proto *prostírá pro tebe stůl*⁽³⁾, na kterém ti předkládá jako pokrm sám sebe. Važ si této jeho starostlivé péče. Čím více přijímáš úkolů a lidí, kteří přicházejí a odcházejí, tím více potřebuješ, aby ses mohl vždy včas a v klidu posilnit. Pravidelné důvěrné setkání s Ježíšem je nezbytné, abys nakonec neutonul vysilen v přemíře aktivity. Tvoje činnost není cílem. Cíl je v Ježíši. Neboj se, že ti bude chybět čas, který jsi strávil s ním *na jeho svěžích pastvinách*⁽⁴⁾. Bez něho tak jako tak nikoho neobdaruješ, nepotěšíš, neuzdravíš ani neočistíš. Budeš-li pracovat na svou pěst, staneš se pastýřem, který *nepase, ale ničí a rozptyluje*. Kdykoliv tě v této samotě s Pánem obtěžuje netrpělivé nutkání, že už to stačí a že už musíš jít, je to neklamné znamení, že jsi ještě neobčerstvil náležitě svou duši. Setrvej proto u něj, až se zcela uklidníš, abys mohl slyšet, kam a ke komu tě svým jménem posílá, abys mohl vykročit v naprosté důvěře, že On je tvůj Pastýř, se kterým nic nepostrádáš, neboť jeho *přízeň tě provází po všechny dny tvého života*⁽⁵⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Srov. Mt 10,8; ⁽²⁾ srov. resp. žalm 23;

⁽³⁾ srov. tamt.; ⁽⁴⁾ srov. tamt.; ⁽⁵⁾ srov. tamt.

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 23,1–6

Běda pastýřům, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasu – praví Hospodin. Proto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé stádo a rozehnali jste ho, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků – praví Hospodin. Já sám shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem ho vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí – praví Hospodin. Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy vzbudím Davidovi spravedlivý výhonek, krále, který bude panovat moudře a konat právo a spravedlnost na zemi. Za jeho dnů dojde Juda spásy a Izrael bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: „Hospodin je naše spravedlnost.“

2. čtení – Ef 2,13–18

Bratři! Protože jste nyní spojeni s Kristem Ježíšem, vy, kteří jste kdysi byli vzdáleni, stali jste se blízkými Kristovou krví. Jen on je náš pokoj: obě dvě části – (židy i pohany) – spojil v jedno a zboural přehradu, která je dělila, když na svém těle zrušil příčinu nepřátelství, která záležela v Zákoně s jeho příkazy a ustanoveními. Tak vytvořil ve své osobě z těchto dvou částí jediného nového člověka, a tím zjednal pokoj a křížem usmířil obě strany s Bohem v jednom těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství. A pak přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci v jednom Duchu.

Evangelium – Mk 6,30–34

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: „Pojďte i vy někde na opuštěné místo a trochu si odpočíte.“ Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas ani se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech.

Dnes se stalo moderním mluvit o Spasiteli jako o jednom z náboženských vůdců: Platí za projev vyšší intelektuální úroveň než zařazovat ho do jedné řady s Buddhou, Konfuciem, Sokratem... Jako by Pán byl prostě další náboženský učitel a nikoliv náboženství samo. Protože byly mezi Pánem a zakladateli náboženství odhaleny některé podobnosti, vyvodili z toho, že jsou si všichni rovni, a na Kristu nenacházejí nic božského. To je něco podobného, jako bychom řekli: Na většině obrazů v Louvru je barva bílá, červená, zelená a modrá, a proto pocházejí od jednoho malíře.

Jedinečnost – žádné paralely

Naproti tomu bych chtěl dokázat, že Pán je v dějinách náboženství zcela ojedinělý a zcela odlišný od jiných učitelů a reformátorů, tak jako je odlišný Bůh od člověka.

Můžeme k tomu použít tři sdělení z jeho života: **On řekl, že je cesta; On řekl, že je pravda; On řekl, že je život.** Proti těmto jeho výrokům postavíme výpovědi jiných učitelů.

První scéna se odehrává v Nazaretě. Nazaret byl něco jako mrtvá voda, samota daleko od dráhy života, kde nemůže žít nikdo, kdo miluje svět a má vyšší aspirace než vesnický tesař anebo rolník. Do tohoto městečka, který se nazývá „jeho město“, se vrátil krátce poté, co zahájil svou veřejnou činnost. Bylo zcela přirozené, že se chtěl obrátit s důležitým prohlášením na své spoluobčany, mezi kterými žilo jeho svaté Srdce skrytě téměř třicet let. V sobotu zamířil do synagogy. Předcházela ho jeho pověst, že vykonal v Káně zázrak a našel v Kafarnaum a u Jordánu několik učedníků. Když se všichni shromáždili v synagoze, podal mu představený knihu proroka Izaiáše. Pán ji otevřel ve známé kapitole 61, která předpovídá velký den slitování, kdy Boží vyslanec zpretrhá pouta otroctví hří-

Cesta – pravda – život

chu a přinese útěchu zraněnému světu. Pozvolna, jasným hlasem promlouvá onoho sobotního rána k srdcím všech přítomných: *Duch Páně je nade mnou, proto Pán mě pomazal. Poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych ohlásil milostivé léto Páně. A den pomsty našeho Boha.*

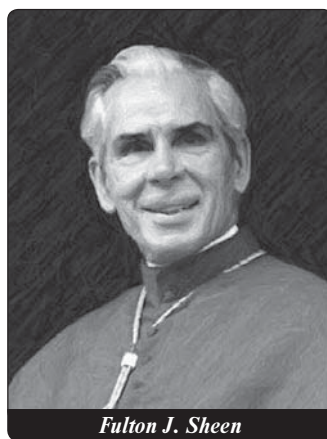
Zde přestal číst a vrátil svitek služebníkov. Následoval okamžik mlčení, dříve než Věčný vystoupil ze své věčnosti a oznámil, že prorocká slova se naplnila. *Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.*

Nepochopili okamžitě plný význam jeho slov. Pak jim svitlo, že se stává skutečností po staletí předávaná naděje jejich národa, že před nimi stojí Mesiáš, po němž po staletí toužili, že je to ten, o kterém mluvil Izaiáš, že všechno, co v minulosti králové, proroci a soudci pověděli o budoucím Nazaretském, co opěvoval David s velkou touhou, to se v tomto dni naplnilo. Protože On byl ten, na němž se celé Písmo naplňuje, po kterém toužily národy, Emanuel, jediná cesta záchran, Bůh s námi.

Jediná cesta

Byla to *pravda*, kterou o sobě sám prohlásil. Její jasnost přesvědčovala a nutila je, aby s jeho autoritou vnitřně souhlasili: *Ještě nikdy nemluvil žádný člověk jako On.* Když se Pán posadil, podívali se na sebe a probudily

se jejich staré předsudky: Místo aby ho pokládali za jedinou cestu ke spáse, vzpomněli si, že je to tesař, jehož dům stojí nedaleko odtud. To je nesnesitelné, aby se obec musela podřítit takovému muži, aby se starší dali poučovat od tesaře. Prorok nepožívá ve své otčině úcty. Stojí tu proti sobě dvě věci: jeho Slovo a jeho Cesta, a skutečnost, že On je jeden z nich: *Copak to není syn Josefův?*

Fulton J. Sheen

Synagogou zazněl výkřik rozhořčení, obvinění z rouhání. On přece řekl, že je Boží cesta. Ve svém rozhořčení se na něho shromáždění vrhlo, vytáhli ho ven až na návrší na okraji obce. Někdo vykřikl, aby ho shodili dolů. Ale stalo se něco zvláštního. Dívali se na svou oběť, a nikdo nezapomněl na tento okamžik celý svůj život. Jako by je Bůh hnál, prchali Nazaretští před Nazaretským. Ježíš opustil své místo a už nikdy se tam nevrátil.

Druhá scéna se odehrála v Jeruzalémě. Bylo to o svátku stánků (současně vzpomínka na po-

chod poušti). Jakmile se Ježíš objevil, zástup ho vyhledal: jedni říkali: „Je to dobrý člověk.“ Jiní naopak tvrdili: „Nikoliv, svádí lid!“ S obdivuhodným vstupem do věčnosti jim prohlásil, že jeho nauka je nauka Boha, který ho poslal a jehož je věčným Synem. Přišel večer a On byl v chrámě u dvou pozlacených lamp, kolem kterých se shromáždil lid, dokonce i farizeové, ve veselém nadšení k svátečnímu tanci. Pán použil ve své řeči obrazy z vnějších okolností, které jeho slova vtiskovala nesmazatelně do srdcí posluchačů. Dříve použil přirovnání o vinici, a když mluvil k rybářům, použil podobnosti o rybách. Nyní vysvětlil světlu své poslání, když stál ve světle svícnu. Nejsvětější prohlásil na prahu velesvatyně, že Boží světlo sestoupilo do lidské temnoty: *Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmách, nýbrž bude mít světlo.*

Jeho slova nebylo možno nechat. Neřekl, že je jako světlo, mohli by ho srovnávat s těmito svícemi, které ozařují temnotu. Také neřekl, že je světlo nějakého zvláštního národa, nýbrž prostě, že je světlo, které je totožné s pravdou a osvětluje každého člověka na tomto světě. Aby byl oprávněný k takovému tvrzení, musel by všechno vědět. Ale nikdo si nevzpomíná, že by ho viděl ve velké jeruzalémské škole, jak se učí. Nikdy nebyl u nohou velkého Gamaliela. Proto posluchači řekli: Jak to může ten člověk vědět, když se neučil? A když se zeptali *Kdo jsi?*, ohromila je jeho odpověď. On, který je pravda a světlo světa, má pravdu a světlo od věčnosti. Jeho posluchači nepochopili jeho velkou pravdu a ptají se: *Jsi větší než náš otec Abrahám?* Jeho odpovědi bylo prohlášení o jeho věčnosti. Odpověděli mu: *Není ti ještě padesát let – a viděl jsi Abraháma? Ježíš jim odpověděl: Amen, amen, pravím vám: Dříve než byl Abrahám, já jsem. Já jsem! Jahve! To je strašné. Tento muž z Nazareta o so-*

BLAHOŘEČENÍ BISKUPA SHEENA SE BLÍŽÍ

Hrdinský stupeň ctností biskupa Sheena byl uznán v rekordním čase. Prohlásil to Mons. Stanley Deptula. Příslušný dekret podepsal Benedikt XVI. 28. června. Proces začal v roce 2002. K dispozici jsou i tři zdokumentované zázraky, které se udály na přímuvu biskupa Sheena. Postulátor se rozhodl pro případ dítěte, Jamese Fultona Engstroma, které se narodilo mrtvé. Více než hodinu nemělo puls a po modlitbě rodičů k arcibiskupu Sheenovi o uzdravení začalo srdce dítěte pracovat. Chlapec nemá dnes žádné zdravotní problémy.

Kath-net

bě prohlašuje, že je světlo, že je pravda, že je Bůh. Jako syn Abrahamův by byl jejich světlo. Jako Syn Boží je světlo světa.

Třetí scéna byla v Kafarnaum, poté, co nasýtil 5000 lidí. Pak se před nimi skryl, protože ho chtěli udělat králem. Pak vysvětlil správné chápání zázraku, který způsobil, když jim dal chléb a ryby. Čím více dobra jim prokázal, tím více ho pokládali za materiálního dobrodince a neviděli důležité duchovní věci. Ležel jim na srdci jen pozemský život a království tohoto světa. Podnikl nyní poslední pokus vysvětlit jim své poslání: *Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtili jste se. Neusilujte o pokrm, který pomíjí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu; ten vám dá Syn člověka. Řekli mu: Pane, dávej nám ten chléb pořád. Ježíš odpověděl: Já jsem chléb života! Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. Jako mě poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak ten, kdo jí mne, bude žít ze mne.* Tato poslední slova byla jasná a jednoznačná. Jak řekl předtím, že je cesta a světlo, tak nyní řekl, že je život světa. To pobouřilo věřící i nevěřící. Propuklo staré reptání, i u učedníků. To je tvrdá řeč, kdo ji má poslouchat?

Jen skupina kolem Petra zůstala a Ježíš se k nim obrátil: *Chcete i vy odejít? Petr odpověděl: Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života a my jsme uvěřili, že ty jsi Kristus, Syn Boží.*

To byl ten rozhodující bod. Je-li Bůh, pak je náš život, neboť co je Bůh, ne-li život lidí? Rovnice byla dokonalá: On byl život. Nepřišel, aby nás přivedl k životu, jako nám přítel přináší chléb. On sám je chléb, je Život. Proto učinil večer před svou smrtí něco, co žádný smrtelník učinit nemůže. Druzí předávají svůj majetek, bohatství, tituly. On odkázal před smrtí svůj

život, neboť jak mohou lidé žít bez Života, kterým je Bůh?

Tři velké scény se opakují v noci před jeho smrtí. Když pronesl ke svým učedníkům poslední slova, přerušil ho Tomáš otázkou: *Jak můžeme znát cestu? Ježíš vysvětluje: Já jsem Cesta, Pravda a Život.*

Nyní ať mi někdo jmenuje mravokárce, který pronesl podobné poselství. Ať vezme Buddhu, Konfucia, Sokrata, Mohameda atd. Ani jediný z nich se nerovná cestě spásy nebo pravdě nebo životu. Ti všichni říkali: Chceme znát cestu. Pán naopak: Já jsem Cesta. Ti všichni říkají: Chci ti říct, jak dojdeš k pravdě. Ale Pán praví: Já jsem Pravda; já jsem světlo světa. Ti všichni říkají: Chci ti pomoci, jak dosáhnout nesmrtnosti. Ale Pán praví: Já jsem Život. Každý velký myslitel, každý mravokárce světových dějin poukazuje na ideály, které leží mimo něho. Pán ukazuje sám na sebe.

Co platí o minulosti, platí i o přítomnosti. Náš hladovějící svět nutně potřebuje přemýšlet o této jednotě ideálu a osoby Ježíše Krista. Od poloviny 19. století se lidé pokoušejí žít podle systémů, podle „modernismů“, vědeckého náboženství, freudismu, teosofismu, spiritualismu, nejrůznějších směsí idealismu, zpuchřelého rozumářství, černé magie, tmářských pověr, zkašené lidské lásky, opičího symbolismu, které dělají z člověka na krátkou chvíli mystika. Ale žádná z těchto abstrakcí nedokáže uspokojit lidské srdce. Srdce nemůže žít podle nauky o pravdě, podle hypotézy o životě, podle teorie o lásce. Člověk může žít jen z lásky a může milovat jen jedno: osobu. Dovolte této osobě, aby byla ztotožněná s Cestou, po které jde, s Pravdou, kterou poznává, s Životem, který je třeba žít, a z tisíce stran srdce bude zaznívat sladká symfonie lásky.

EWIG/11+12 1988
Překlad -lš-

Bazilika svatého Augustina

Papež Benedikt XVI. podporuje ze svého soukromého rozpočtu obnovu baziliky svatého Augustina v alžírském městě Annaba. Annaba stojí na místě někdejšího města Hippo. Bylo to hlavní město Numidie, kterou v roce 46 př. Kr. dobyli Římané. Zde se později stal svatý Augustin biskupem.

Pocházel z Tagaste (dnes Souk Arhas) 70 km jižně od Hippo. V roce 391 přišel do Hippo a založil klášterní společenství podle řehole, kterou dodnes používají augustiniáni, premonstráti a dominikáni.

Od roku 396 až do své smrti zde spravoval vzkvétající křesťanskou obec, pro kterou pronesl četná, dodnes zachovaná kázání. Vzniklo zde více než 100 jeho teologických děl, především *Vyznání* a *O Trojici*. Jako reakci na pustošení Říma Vizigóty napsal zde knihu *O Božím městě*.

Sv. Augustin zemřel 28. srpna 430. Krátce předtím město padlo do rukou Vandalů, kteří zde zřídili na nedlouhou dobu hlavní město svého království.

Augustinovo tělo bylo přeneseno nejdříve na Sardinii a pak do Pavie do baziliky „San Pietro in Ciel d'Oro“, kde ho dodnes uctívají poutníci.

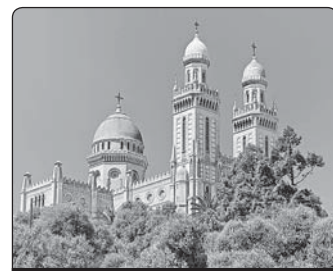
Obsazení města Vandaly mu způsobilo velkou bolest. „Ačkoliv byl starý a unavený, nestáhl se zpět, nýbrž těšil sebe i druhé modlitbou a rozjímáním o Boží prozřetelnosti.“ (Benedikt XVI.)

V 6. století připadlo město Hippo do východořímského císařství, ale již roku 647 ho muslimové srovnali se zemí. Vzkvétající křesťanská Afrika zcela zmizela.

Teprve v 11. století bylo Hippo znovu vybudováno jako arabské sídlo. Od roku 1830 pod jménem Bône patřilo až do roku 1962 Francii. Na závěr alžírské války bylo všechno fran-

couzské obyvatelstvo vyhnáno. Dnes má toto obchodní město asi 220 000 obyvatel.

Vykopávky odhalily v Annabě zbytky křesťanské katedrály, ve které Augustin kázal svému lidu. Na pahorku nad troskami se dnes tyčí mohutná bazi-

Bazilika sv. Augustina v Annabě

lika v maursko-byzantském slohu. Základní kámen byl položen v roce 1881 a kostel byl posvěcen v roce 1909. Po odchodu Francouzů kostel zcela osiřel.

Za bazilikou je dnes starobinec, který spravují řeholní sestry. Je zde také malá komunita augustiniánských poustevníků. Misijní činnost ve městě je však zakázána.

V poslední době je bazilika velmi pomalu renovována ze zahraničních zdrojů. Po osamostatnění Alžírsko byla vzpomínka na Augustina proklínána jako symbol křesťansko-francouzské kolonizace. To se ze strany vlády v posledních letech poněkud změnilo, ale postupující islamismus opět vidí v bazilice pohoršení.

Papežské příspěvky na baziliku mají tedy i symbolický význam. Na tomto kdysi pro křesťanství významném místě by památka na velkého učitele církve neměla vymizet.

„Když čtu spisy svatého Augustina, nemám dojem, že je napsal muž, který zemřel před téměř 1600 lety, nýbrž vidím v autorovi člověka dneška: je to přítel, současník, který k nám promlouvá se svěží a aktuální vírou.“ (Benedikt XVI.)

Kirchliche Umschau 3/2012
Překlad -lš-

Poslání svatého Josefa

Svatý Josef byl ochráncem nejsvětější Panny Marie a Ježíška. Díky této od Boha mu svěřené úloze přiznávají mu teologové nejvyšší stupeň blaženosti a milosti jako nejsvětějšímu ze všech světců. Jeho nejobdivovanější, Bohem propůjčené ctnosti byly přesně přizpůsobeny jeho poslání.

„Svatý Josef byl zvláštním způsobem vyvolen od Boha, aby sloužil Marii v nejintimnějším tajemství vtělení Vykupitele: Ježíš byl zjeven apoštolům, aby ho hlásali celému světu. Svatému Josefu byl naopak zjeven, aby o něm mlčel a aby ho skrýval. Apoštolové jsou světla, která mají Ježíše zviditelnit. Josef je naopak závoj, který ho má zahalit. A pod tímto tajemným závojem se nám skrývá Mariino panenství a nekonečná velikost Vykupitele našich duší.“ (J. B. Bossuet)

Svatý Josef byl Bohem povolán, aby chránil Mariino panenství a čest. K tomu cílí mu dal uzavřít s Neposkvrněnou prapoplátné manželství, které však bylo ve všem „podle nebe“. Jak vysvětluje svatý Tomáš, bylo to to nejvyšší přizpůsobení, aby na našeho Pána ani na jeho Matku před dobou jeho oficiálního vystoupení nikdo nenahlížel jako na legitimního Božího Syna. Bůh nesměl dovolit, aby padl na Matku Boží třeba jen ten nejmenší stín podezření z hříšného jednání, pro který by měl lid právo ji ukamenovat. Uprostřed těžkostí a pronásledování, které následovaly po narození Vykupitele, byl svatý Josef pro Marii i Ježíše ochráncem.

Často bral do své náruče toho, ve kterém spatřoval svého Stvořitele a Vykupitele. Viděl ho, jak vyrůstá, a mohl dokonce přispívat k jeho lidské výchově, protože Ježíš byl k Marii i k němu poslušný a byl jim poddán (Lk 2,51).

Josef se zcela věnoval jediné úloze: byl to on, kdo vyhledal stáj v betlémské jeskyni, kde se Kristus narodil. Zachránil ho z rukou Heroda a uprchl s ním i s jeho matkou do Egypta. Poz-

ději po Herodově smrti se vrátil do svého rodného Nazareta. Právem tedy nazýváme svatého Josefa pěstounem, který o Ježíše pečoval a živil ho. Tím však není ještě řečeno vše, protože Josefovi nebyl tento úkol svěřen náhodou. Spíše byl Bohem od počátku předurčen, aby nad Ježíšem bděl. Charles Louis Gay (1815–1892) nám k tomu dává krásný obraz: „V tajemství vtělení je Ježíš konsekrovaná Hostie. Ciborium je Maria a velum je svatý Josef. Jako je ciborium vytvořeno pro hostie, tak i velum je vytvořeno jen pro hostie a ciborium. Tak je tomu i se svatou Rodinou: Maria existuje jen pro Ježíše a Josef existuje jen pro Ježíše a Marii.“

Předurčení svatého Josefa

Je to základní princip teologie: když Bůh volá některou duši k mimořádnému úkolu, připravuje ji na něj tím, že jí uděluje potřebné ctnosti a svatost. Svatý Josef byl mimořádně omilostněn, protože měl žít zcela jen pro vtělené Slovo. Tak řekl papež Lev XIII.:

„Svatý Josef byl Mariin manžel a domnělý Ježíšův otec. Tento dvojitý úřad je pramenem vši jeho důstojnosti a moci, vši jeho svatosti a oslavy. Ale důstojnost Matky Boží je tak vznešená, že nic většího není myslitelné. Svatý Josef však byl skrze manželský svazek těsně spjat s nejsvětější Pannou. Proto o tom není nejmenších pochyb, že mu bylo dopřáno více než komukoliv jinému, aby se přiblížil k té důstojnosti, s jakou byla Maria povznesena nad všechny ostatní tvory. Neboť manželství je to nejtěsnější spojení a životní společenství dvou lidí a má podle přirozenosti za následek také společné vlastnictví všeho jmění. Když tedy Bůh určil svatého Josefa za manžela Panně Marii, dal jí tím nejen životního druha, ochránce jejího manželství a ochránce její cti, ale také zvláštní druh manželství, takže manžel měl vysoký podíl na důstojnosti své manželky.“

Byla to od věčnosti Boží vůle, že se mělo Slovo stát tělem a narodit se zázračným způsobem z Panny Marie, která měla být zvláštním svazkem spojena s Josefem v opravdovém manželství. Tak říká evangelista Lukáš: *Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města jménem Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef z domu Davida: jméno panny bylo Maria.* (Lk 1,26n) Z pohledu na tuto

vznešenou roli vyplývá, že svatý Josef milostí a svatostí převyšoval patriarchy (i samotného Mojžíše, největšího z proroků, i svatého Jana Křtitele). P. Eduard Hugon o tomto tajemství píše: „Čím blíže je někdo prameni, tím více cítí jeho tok. Kdo stojí po Marii nejbližší lidství Slova, ne-li Josef? Kristovo lidství je oceán milosti, která Josefovu duši zaplavovala a přetékala z ní. Všechny tři propasti jsou zde bezedné. Toto tajemství poznáme teprve ve věčné blaženosti.“

Ctnosti svatého Josefa

Svatý Bernardin Sienský říká o svatém Josefu, že Duch Svatý jemu, který měl stát Panně Marii tak nablízku, dal milost, aby jí byl podoben také v ctnostech, a pokračuje: „Věřím proto, že svatý Josef byl po Panně Marii nejčistší, nejpokornější a nejhlubší v lásce k Bohu i k bližním a nejvíce planul kontemplací na nejvyšší úrovni.“

Jeho neposkvrněná čistota

První ctnost, kterou u svatého Josefa vidíme jako nápadnou, je čistota. V uměleckých zobrazeních je proto svatý Josef vždy představen s lilii v ruce. Zahrnoval Marii nejčistější a nejuctivější láskou. Miloval ji v Bohu a pro Boha, a to pro čest, kterou ji Bůh obdaril. Krása celého vesmíru není ničím ve srovnání s touto hlubokou a Bohem vštípenou jednotou obou duší, která je radostí andělů i našeho Pána.

Maria musela být panenská, aby přijala a porodila Boží Slovo. Josef musel být panický, aby

Modlitba papeže Lva XIII.

chránil v manželství Mariino panenství: „Věrnost tohoto manželství spočívala v ochraně panenství. ... Byla to smlouva, která zavazovala oba. Jsou dva panenští, kteří se spojují, aby navěky vzájemně chránili svá panenství svým tichým souhlasem a pokornou vůlí.“ Jejich manželská láska byla ryze duchovní. „Pověz nám, svatý Josefe, jak jsi miloval Marii? Bezpochyby to nebyla ona smrtelná, nýbrž skrytá a vnitřní krása, jejíž nejvýznamnější ozdobou bylo svaté panenství!... Čím více miloval Josef tuto čistotu, tím více ji chtěl chránit, nejprve ve své svaté manželce a pak i sám v sobě skrze dokonalou jednotu srdcí.“ (J. B. Bossuet)

Dom Bernard Marechoux (1849–1927) potvrzuje tuto myšlenku: „Jelikož Josef byl manželem neposkvrněné Panny, byl sám pozdvižen k vysokému stupni čistoty. Můžeme říci, že přitažlivá síla hříchu v něm byla zcela vyloučena. Můžeme v něm pozorovat, jak vznešené svatosti může dosáhnout duše, která je bez ustání vystavena vlivu Marie.“ Tak byl svatý Josef prvním mariánským ctitelem.

Pater E. Hugon k tomu dává další krásný příklad: „Představme si zrcadlo, které přijímá přímé sluneční paprsky, a jiné zrcadlo, které stojí proti němu. To druhé odráží jas jen díky prvnímu. Maria je zrcadlo, které přijímá přímo paprsky Slunce spravedlnosti. Josef naopak je zrcadlo, které přijímá zář od Marie. Kristův jas a odlesk svaté Panny dopadají na jeho duši a činí ji zcela zářící.“

Jeho pronikavá víra

Zamysleme se nyní nad jednotlivými aspekty jeho víry. Jsme v pokušení vyslovit o něm podobnou chválu, kterou pronesla žena v evangeliu o Marii: „Blažený muž, který se skláněl nad jesličkami, který tě nosil ve svých ramenou.“ Prvním aspektem víry svatého Josefa je těsný styk s tajemstvím vtělení a jeho vnitřní spojení s Marií a Ježíšem:

Svatý Michaeli, archanděli, ty slavný kníže nebeských vojsk, braň nás v tomto těžkém boji, který musíme vést proti Mocnostem a Silám, proti Vládci světa a temnot a proti zlým duchům.

Přiď na pomoc nám lidem, které Bůh stvořil podle svého obrazu jako nesmrtelné a vykoupil z tyranie ďábla za velmi vysokou cenu.

Spolu s vojskem nebeských andělů veď opět Pánovy bitvy, jako jsi kdysi bojoval proti Luciferovi, vůdci pekelné pýchy, a jeho odpadlým andělům! Neboť oni nevítežili! Jejich místa už v nebi neexistují.

Neboť byl svržen strašný Drak, starý Had, který se nazývá Ďábel a Satan a svádí celý svět. Byl svržen z nebe na zem a s ním všichni jeho andělé.

Ale pohleď! Odvěky Nepřítel se opět pozvedl. Vrah lidí nabyt opět odvahu.

Proměněn za anděla světa a maskován obchází s velkým počtem zlých duchů zemi v loupežných taženích, aby zde vymýtil Boží jméno a jeho pomazané a zmocnil se duší, které byly určeny pro korunu věčné slávy, zničil je a uvrhl do věčné záhuby. Nepřátelský Drak chrlí kal, jed své zloby na lidi, jejichž ducha a srdce svedl a zkazil: ducha lži, bezbožec-

Maria neřekla Josefovi nic o poselství anděla. Přenechala Bohu, aby mu zjevil toto tajemství. Svatý Josef naopak ani na okamžik nepochyboval o její nevinosti. Cítil v ní působící Boží moc. A proto i přes bolest ve svém srdci uvažuje o tom, že ustoupí před tímto tajemstvím a odloučí se od své milované snoubenky. Svatý Tomáš píše: „Josef chtěl Marii propustit, protože se obával žít s ní, z úcty před její svatostí! Jaká starost musela zachvátit jeho srdce, že se rozhodl k této oběti? Ale Bůh od něho žádal, aby přijal k sobě Marii a zasvětil se služ-

tví a rouhání, smrtonosný dým prostopášnosti a všech neřestí a sprostoty.

Prohnání nepřátelé naplní církve, Nevěstu neposkvrněného Beránka, žlučí, hořkostí a opájejí ji trpkostí. Svě opovázlivé ruce kladou na nejsvětější věci.

Na samém svatém místě, kde si svatý Petr zřídil svůj stolec pravdy a osvětlení národů, postavili trůn své odporne bezbožnosti plné záludnosti, aby rozptýlili stádo, zatímco bijí pastýře.

Povstaň tedy, neporazitelný Kníže, a stůj při Božím lidu proti útokům zlých duchů. Uděl mu vítězství! Církve svatá tě uctívá jako strážce a ochránce. Jsi její sláva, protože ji bráníš proti zlým mocnostem světa a podsvětí. Pán ti světil lidské duše, abys je přiváděl do nebeské blaženosti.

Pros nálehavě Boha pokoje, ať Satana rozdrtí pod našima nohama, aby nemohl lovit lidi a škodit Církvi! Přednes naše prosby před tvář Nejvyššího, ať dosáhnou u Pána smíření, milosti a slitování, a uchoť Draha, starého hada, kterým je Ďábel a Satan, a spoutaného ho svrhni do propasti, aby už nemohl svádět národy. Amen.

*Motu proprio 25. září 1888
Překlad -ls-*

bě Ježíši a jeho Matce. S radostí přijal toto poselství a prohluboval v měsících před narozením Vykupitele svou víru v toto tajemství. Objal je celou svou duší, nikoliv aby je hlásal jako později apoštolové, nýbrž aby je ukryval. Po desetiletí nesl břemeno tohoto tajemství, aniž by to kdy oťásl jeho vírou.“

Pevná víra v temnotách

Víra v tajemství zjevení nás ponechává v polotemnotách bez evidentního nazírání. Ale suverenita Boží pravdy nemůže klamat ani sebe, ani nás. Přes-

to Bůh používá lidské prostředky, aby podpořil naši víru: jsou to svědectví a spásné působení Církve, její veřejná bohoslužba anebo křesťanský život lidí, kteří nás obklopují. Zdá se však, že Bůh osvěcoval svatého Josefa jen velmi šetrně: on jako autentický svědek tajemství Božího vtělení obdržel jen velmi střídmé zjevení, sen, ve kterém mu anděl sdělil: *Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.* (Mt 1,20n)

To zázračné ho nezasáhlo přímo. Nebyl poctěn přímým zjevením anděla jako Panna Maria nebo pastýři, neviděl mimořádné nebeské znamení jako mudrci z Východu. Poznal tyto záznaky jen nepřímě, byly přizpůsobeny jeho víře.

Také když musel utéci do Egypta, poskytl mu anděl ve snu jen minimální informace: *Vstaň, vezmi dítě a jeho matku a uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes bude totiž po dítěti pátrat, aby je zahubil.* (Mt 2,13) Ale Josef neváhal ani okamžik, neměl žádné námitky, nýbrž uposlechl, i když neznal cizí zem ani její řeč.

Následují dlouhá léta v Nazaretě s událostí nalezení Ježíše uprostřed učitelů v chrámě. Navenek se Ježíš neliší od jiných dětí. Jak bude později plnit své poslání? – Kolik tajemství pro Josefa!

O co se opírala Josefova víra? Jistě znal předpovědi proroků. Můžeme si našeho světce představit jako rozjímajícího, který poznával tajemství Ježíše a Marie z jasných proroctví a předobrazů Písma svatého.

Hluboká láska

O poselství anděla, které Josef obdržel ve snu, nám Bossuet říká: „On žil jen pro Ježíše Krista, neměl jiné starosti než o něho. Chová k Božím Synu pocitu otce. Čím nebyl podle přirozenosti, tím byl svou náklonností...“

► Josef sdílel s Marií její starosti, její probdělé noci, její nepokoj při výchově božského Dítěte. Projevovalec Ježíši přirozenou náklonnost, všechny něžné city, všechny láskyplné projevy otcovského srdce. „Tuto nadpřirozenou lásku v něm vytvořil Bůh. „Pravý Otec Ježíše Krista, věčný Bůh, který vyvolil svatého Josefa, aby jeho jedinému Synu sloužil jako otec uprostřed časů, vložil do něho svým způsobem jiskru své věčné lásky, jakou sám miloval svého Syna. To proměnilo jeho srdce, to ho obdařilo otcovskou láskou.“

Pokora obohacená rozjímavou modlitbou

Josefova svatost byla prostoupena pokorou. Nezažil slávu Ježíšova veřejného života. Nikomu neprozradil své tajemství, protože to nepokládal za své poslání. Jeho národ by mu to ani neuvěřil, protože mnozí čekali na časného mesiáše, který bude oděn slávou, žádného chudého a trpícího Vykupitele. Josefovo mlčení zahalovalo tajemství: tak setrval Josef na svém místě. Byl ochráncem Božího Syna. Byl spokojen s tím, že vykonával své řemeslo a podle vnějšího zdání - vedl monotónní život.

Dom Marechaux přidává další podobnosti: „Kdo se díval z dálky na židovský stánek smlouvy, který byl oděn jen plachtami a vzdoroval větru a dešti, nemohl tušit, jak vzácnými látkami a zlatem je vybaven jeho vnitřek a jakými vůněmi je naplněn. Nikdo by nepomyslel, že obsahuje archu úmluvy. Kdo viděl svatého Josefa na útěku nebo v dílně, nemohl mít představu o výši jeho ctností ani o bohatství jeho pokorného a pracovitého života.“

Uprostřed všední práce hroužila se jeho tichá duše do rozjímavé modlitby. Choval pod svou střechou vtělené Boží Slovo, touhu všeho stvoření od počátku, proroky zvěstovaného Mesiáše. Zakoušel ve skrytu, ve svém mlčení božská tajemství, jejichž byl strážcem, aniž by měnil ně-

co na svém životě dělníka a otce rodiny. Ve svém nitru choval jediný předmět své lásky: Boho-člověka a jeho Matku - kteří byli stále v jeho přítomnosti.

co na vyrčení, pak nevím, co je to láska, a moje vyznání lásky jsou prázdná slova, pokud nejsou dokonce lži a projevem sobecké chtivosti. Manželská smlouva se netýká jen dvou lidí. Je to současně smlouva s Bohem, který chce být v jejich společenství přítomen svou láskou i svou stvořitelkou mocí. I on se zavazuje k lásce, věrnosti a spolupráci, a to způsobem, který překračuje všechno naše pomýšlení. Obsah takové božsko-lidské smlouvy je totiž nepředstavitelně závažný; týká se existence a budoucnosti nejen dotčené dvojice, ale celého lidského rodu: je to závazek sdělovat Boha a jeho lásku sobě navzájem, a tím i budoucím pokolením počatým v bezpečí této vzájemné, Bohem požehnané lásky.

Manželský slib není vstupenka do ráje, kde je všechno dovoleno, ale je to závažné cílevědomé celoživotní spojení ke společné cestě do nebeské blaženosti u Boha. Můj partner je jako nejzávažnější hřivna, kterou mi světuje Hospodář. Nemohu ji zakopat ani zahodit, ani opustit, protože jsem se Bohu zavázal, že budu zároveň s ním spolupracovat na jejím posvěcení. Bůh mě poctil důvěrou, že se mohu stát spoluodpovědným za její věčné štěstí.

co na svém životě dělníka a otce rodiny. Ve svém nitru choval jediný předmět své lásky: Boho-člověka a jeho Matku - kteří byli stále v jeho přítomnosti.

Je zde na místě vzpomenout, že vnitřní modlitba a kontemplace není žádný luxus klášterního života. Tato navyklá pozornost vůči Bohu, tento vnitřní pohled na tajemství víry patří k povolání každého křesťana, který byl obdařen křtem a bude po skončení svého pozemského života věčně patřit na Boha. Svatý Josef

To je důvod, proč je třeba tuto svatou smlouvu s partnerem a Bohem uzavírat vědomě a odpovědně jako závazek s celoživotní platností. Není to něco jako zaměstnání nebo služba, kterou můžeme změnit, když se najde něco lepšího. Jestliže se nám zdá, že naše láska jako základní forma života a existence přestala plnit své poslání, pak je to jedině proto, že už není mezi námi přítomná ve své původní podobě a nahradil ji podvrh a plagiát. Nezbyvá než se rychle a pokorně vrátit k víře a hledat obnovu pravé lásky u jejího Originálu. Bůh se s nikým nerozvádí ani nerozchází. Na všechny ztracené a zbloudilé čeká s nekonečnou trpělivostí. To, co udělali z manželství nevěřící, může být pro nás jediné velkou zlověstnou výstrahou, ale nikdy ne vzorem k následování. Jejich soužití založené na chtivém sobectví nemá s oním Stvořitelem darovaným „jedním tělem“ podle Božího obrazu nic společného. Problémy kolem manželství a rozvodů jsou výsledkem sekularizace smýšlení kléru i věřících. Je to věčně se opakující historie Božího lidu, který oslněn pohanskými pozlátky ztratil ze zřetele pravého Boha i jeho dary.

-Iš-

dospěl ve svém aktivním životě k nazírání a dosáhl jeho vysokého stupně, totiž ustavičného spojení s Bohem.

Závěr

Svatý Josef je nám příkladem těchto ctností:

- Je vzorem *víry* uprostřed temnoty cesty, kterou nám Prozřetelnost připravila.

- Je vzorem *čistoty lásky*, jakou jsme povinni svému okolí. Čistota pozvedá duše k intenzivnější a méně egoistické lásce.

- Je příkladem *sebeobětování pro druhé a zapominání na sebe*.

Svatá Terezie z Avily - zářící cítitelka svatého Josefa

Podala toto svědectví: „Za svého přímluvce a patrona jsem si zvolila slavného svatého Josefa a stále jsem se mu světovala. A opravdu jsem poznala, že byl mým otcem a ochráncem, který mě vysvobodil z tehdejší bíd a jiných velkých nouzí, které postihly mou čest a mou spásu, a daroval mi mnohem více, než o co jsem prosila. Nevzpomínám si, že bych někdy neobdržela, o co jsem žádala.“

Je obdivuhodné, jaké velké milosti mi zprostředkoval tento blažený světec, z kolika nebezpečí života a duše mě vysvobodil. Jiným světcům dal Pán milost pomáhat jen v určitých záležitostech. Tohoto slavného světce jsem však poznala jako pomocníka v nouzi jakéhokoliv druhu. Bůh nám chce nesporně ukázat, že mu v nebi vyhoví ve všem, o co požádá ten, který byl na zemi jeho živitelem a pěstounem, který měl právo mu přikazovat a kterému byl poddán.

To zažily i jiné osoby, kterým jsem radila, aby se na něho obracely. Dnes je počet těch, kteří ho znovu uctívají, již velmi velký a všichni si ověřují pravdivost toho, co zde bylo řečeno.

Jeho svátek jsem oslavovala vždy s velkou okázalostí, jak jen to bylo možné. Chtěla bych každému doporučit, aby tohoto slavného světce uctíval, protože vím z mnoha zkušeností, jak mnoha milostí od Boha dosáhne. Nikdy jsem nepoznala nikoho, kdo ho opravdu uctíval, aby neučinil velké pokroky ve ctnostech. On totiž velice podporuje duše, které se mu světovaly. Co jen pamatuji, vzývám ho už mnoho let a prosím o každém jeho svátku o velkou milost, a vždy mi její prosbu splnil. A když to není pro mne právě dobré, daruje mi něco lepšího.“

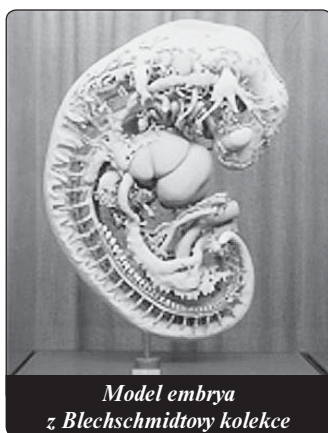
Kirchliche Umschau 3/2012
Překlad -Iš-

Ohlédnutí za Trautemii Blechschmidovou

„Skrze svědectví její poslední cesty ji odevzdáváme s důvěrou do věrných Božích rukou,“ čteme na úmrtním oznámení, kterým rodina oznamuje úmrtí Dr. Trautemie Blechschmidové. Toto vyznání poukazuje na to podstatné v lidském životě: na svědectví poslední cesty. Trautemie Blechschmidová byla až do léta minulého roku statečnou bojovnicí za nenarozené děti. Její onemocnění způsobilo rychlou ztrátu tělesných sil, kterou přijala s velkou trpělivostí a bezpodmínečnou důvěrou v Boží milosrdenství. Posilována příkladem vlastní matky naučila se včas přijímat životní události „tak, jak to Bůh chce“, bez jakéhokoliv „když a ale“.

Jako matka čtyř dětí a manželka profesora lidské embryologie Ericha Blechschmidta patřila k obráncům lidského života „od početí až do přirozené smrti“, což pokládala za svou podstatnou životní úlohu. Právě v době, kdy se lidský život stává předmětem diskuse a kdy je dokonce dáván k dispozici, dokumentuje „Blechschmidtova dokumentační sbírka lidské embryologie“ v Anatomickém institutu univerzity v Göttingenu jedinečným způsobem individualitu člověka od samého početí. Profesor Blechschmidt ji charakterizoval slovy: „Člověk se nevyvíjí v člověka, člověkem se nestává, nýbrž jím od samého počátku je.“ Pro jeho zásluhu o důstojnost člověka byl Erich Blechschmidt vy-

znamenán Svatým stolcem v roce 1983 Řádem svatého Řehoře Velikého. Po jeho smrti o neděli velikonoční 1992 pokračovala Trautemie Schmidová v jeho poslání. Přednáškami a publikacemi poukazovala naléhavě na duševně duchovní známky člověka jakožto jedinečného Božího tvora, to znamená jako lidskou osobu od samého počátku. Lidská

Model embrya z Blechschmidovy kolekce

osobnost nevzniká v průběhu vývoje, jak se domnívá dialektické myšlení ve smyslu procesní filosofie, která pokládá bytí za výsledek vývoje. Osobnost je spíše předpokladem pro vývoj. Především poukazovala na to, jak sporné jsou stále ještě přijímané názory o slučitelnosti stvoření a evoluce. Jak Erich Blechschmidt, tak jeho žena vycházejí ze skutečnosti křesťanského obrazu člověka: člověk je Boží tvor a nikoliv evolučně přírodní produkt vývoje druhů: Dnes je dokázáno, že je zcela mylné tvrzení, že embryo opakuje evoluční dějiny k člověku, a není důkazem o vývoji druhů. Dokládá to názorně výše jmenovaná dokumentace. Přírodovědecká evoluční ideologie je od počátku zcela zmýlená a ve svých filosoficko-teologických důsledcích dokonce katastrofální a naprosto neslučitelná s vírou ve stvoření.

Kirchliche Umschau 3/2012

Překlad IŠ-

Blechschmidova dokumentační sbírka lidské embryologie v Göttingenu

Nagasaki - národní svatyně Japonska?

Biskupská konference v Japonsku chce brzy prohlásit místo umučení japonských prvomučedníků za národní svatyni. Příležitostí k tomu by se mělo stát 150. výročí kanonizace mučedníků Pavla Mikiho (1565-1597) a jeho 25 druhů z Nagasaki.

Dne 5. února 1597 byli na hoře Tateyama (Viničná hora) v jihojaponském přístavním městě ukřižováni tři jezuité, mezi nimi Pavel Miki, šest františkánů a 17 japonských laiků, z nichž mnozí byli členy třetího řádu svatého Františka. Mezi těmito krvavými svědky byli také jeden 12letý a jeden 15letý ministrant.

Pavel Miki se narodil roku 1565. Ve věku čtyř let byl spolu se svou rodinou pokřtěn.

Ve 22 letech vstoupil k jezuitům a stal se nadšeným knězem a kazatelem. Tehdejší vládce Japonska Toyotomi Hidejoši byl nejdříve tolerantní vůči 150 tisícům katolíků, o které pečovali španělští a portugalské řeholníci.

Pro jejich horlivou misijní činnost však dostal vladař strach z možné španělské invaze. K této nenávisti přispěli také protestantské obchodníky, kteří se chtěli zbavit své katolické konkurence. Hidejoši nařídil vyhoštění misionářů, kteří se od té doby museli skrývat.

Roku 1596 byl v Ósace zajat Pavel Miki a věřící, kteří s ním

byli ve spojení. Byli zbičováni a odvedeni nejdříve do Kjóta. Tam byli mučeni a odsouzeni k smrti. Museli utíkat bosí do Nagasaki. Rozsudky o nich byly napsány na tabulkách a tu každý z nich nesl. Stálo tam, že hlásali křesťanské zákony, které odporují zákonům vládce.

Na Viničné hoře vzývali tito krvaví svědkové Krista Krále. Na dřevo kříže byli zavěšeni železnými pouty na ruku, nohu a hrdle. Pak byli probodeni kopím.

Nejmladšího z nich Ludvíka Ibarakiho, kterému bylo 12 let, chtěli odlákat od Krista slibem a hrozbami. On však prohlásil: „Radosti a pocty života jsou jen jako pěna na vodě a jako ranní rosa na skle. Radosti a pocty nebes však jsou nepomíjející.“

Těchto 26 mučedníků prohlásil papež Urban VIII. roku 1627 za blahoslavené a v roce 1862 je zapsal Pius IX. do seznamu svatých.

Katolickou víru přinesl do Japonska sv. František Xaverský. V roce 1549 na svátek Nanebevzetí Panny Marie přistál

Mučedníci z Nagasaki umučeni roku 1596, nejmladšímu bylo 12 let

na japonském pobřeží jako první misionář. Zůstal zde tři roky a založil první katolickou obec. Potom se s několika jezuitů odebral do Číny, ale nedorazil do svého cíle. Na jednom ostrově zemřel tento druhý apoštol Pavel ve věku 46 let.

Křesťanství se v Japonsku nejdříve pokojně rozvíjelo. Po smrti prvních mučedníků bylo napětí stále větší a větší. V roce 1637 došlo k povstání převážně katolického obyvatelstva jednoho okrsku u Nagasaki pod vedením Jeremiáše Amakusy Širó. Asi 27 000 povstalců se otevřelo pod heslem „Sláva Nejsvětější svátosti“ v pevnosti Hara a vzdorovali útokům vedeným pohanskými vůdci. Když byla proti nim nasazena velká armáda, všichni padli. Japonsko vyhnalo všechny cizince a křesťanství zakázalo.

Až do roku 1853, oficiálně dokonce až do roku 1873 bylo křesťanství v Japonsku pronásledováno. Přesto stále existovala podzemní církev. Kdo byl odhalen jako křesťan, měl na vybranou buď to smrt (na kříži nebo na hranici), nebo odpad od Krista. Rodiny odpadlíků byly po mnoho generací sledovány jako podezřelé. Všichni prosí Japonci se museli zaregistrovat v buddhistických chrámech. Kdo byl podezřelý z křesťanství, musel před svědky šlápnout na kříž.

Přesto po dobu 250 let bez kněží mnoho rodin zachovalo věrnost katolické víře. Když se do země mohli v roce 1860 vrátit misionáři, byli překvapeni jejich věrností ve víře. Dnes je v Japonsku asi jeden milion křesťanů, to je asi 1% všeho obyvatelstva. Katolíků je mezi nimi asi polovina. V protikladu k jiným východoasijským zemím, jako je Jižní Korea nebo Čína, kde se katolická víra rychle šíří, se v Japonsku takový postup neprojevuje.

*Kirchliche Umschau 3/2012
Překlad -lš-*

Pornografie: útok na lidskou důstojnost a příprava na sexuální zneužití

Pokud jde o smilstvo, nečistotu nebo chamtivost, jejich jména ať se u vás ani nevypravují, jak se sluší na věřící. (Ef 5,3)

Více než třetina všech internetových download má pornografický obsah. Každá devátá webová stránka obsahuje pornografii. Téměř každý desátý muž trpí pornografickou závislostí. Tendence je vzestupná.

Když byla pornografie v 70. letech uvolněna, bylo hlavním argumentem, že zájem o pornografii zmizí, když bude legální a lidé se budou moci sexuálně vyžívat podle přání. Místo toho můžeme na internetu vidět amorálnost všeho druhu. Křesťanský etik prof. Thomas Schirmacher soudí, že pornografie je útokem na důstojnost člověka a současně šířitelem zločinnosti a rasové nenávisti. „Důkazem je boom pornografické pedofilie.“ Vedoucí americký badatel v oblasti pornografie prof. Dolf Zillmann napsal v roce 2004 v učebnici mediální psychologie: „Intenzivním sledováním mediální pornografické nabídky stoupá u mužů tendence k znásilnění. Tento účinek mají jak sexuálně násilnické scény, tak scény bez násilí.“ Legální pornografické obchody vykazují roční obrát 43 miliard euro, o černém obchodu s dětskou pornografií existují jen dohady. (...) Na místo dřívějšího tabu – tzn. o sexu se nehovořilo, a tím méně byl provozován na veřejnosti – nastoupil dnes zákaz mluvit o následcích sexuálního masového konzumu a pornografického nutkání. Tabuizována je sexuální a pornografická závislost. Tabuizují se důsledky, jaké to má na vývoj dětí, když ve věku deseti až dvanácti let vidí ve filmech a na obrazech věci, které byly dříve nemyslitelné. Zmínčuje se, že poselství o sexuální použitelnosti ženy maří všechno úsilí o rovnoprávnost. Nesmí se také mluvit o tom, jak mnoho rozvodů a případů nevěry je třeba přičíst pornografii a sexuální vášni. Masová pornografie redu-

kuje významně touhu po dlouhodobém vztahu; potlačuje také přání mít dítě. „Vliv pornokonzumu především u nižších vrstev nelze rozhodně podceňovat,“ řekl prezident Německé společnosti pro sociální a sexuální výzkum, prof. dr. Pastötter.

Estetika, mluva a chování v pornofilmch, „to všechno se stává vzorem chování pro ty, kteří jsou na takových příkladech závislí. Je to určující kultura nižších vrstev.“ Nejsilněji to působí na děti. „Děti se pozorováním učí napodobování. Dnes mohou děti v každou denní dobu sledovat na internetu nesčetné množství osob při sexuálním styku. Pornografická podívaná je návodná podívaná. Pornografie v časopisech, internetu a filmu se stala hlavní osvětou pro děti, které často již na konci základní školní docházky přicházejí se sexem do aktivního styku.“

Dopad této pornografické osvěty a předčasného probuzení sexu vypadá takto: Dívky mají v průměru první pohlavní styk ve dvanácti letech, chlapci o rok později. Dvojice se na školním dvoře již nelíbají, protože něco takového už pornografie neukazuje. Dvanáctiletí mají svůj skupinový sex, střídání partnerů mezi dospívajícími je něco jako sportovní výzva. To jsou otřesná zjištění knihy *Německá sexuální tragédie* autorů Bernda Siggelkwa, zakladatele berlínského pastoračního díla pro mládež Archa, a Wolfganga Büschera, který hovořil s více než 80 mladistvými v Berlíně o pornografii, sexuálních zkušenostech a o dění v lo-

nicích rodičů. Mladí lidé jsou vlivem internetových stránek, filmů a v neposlední řadě příkladem rodičů ohrožování sexuální nezřízeností. Mnoho dětí, především

z nižších vrstev, má v hlavě jakoby scénář k sexu, který se stává drogou a náhražkou za „scházející lásku a pocit bezpečí“. Bezperspektivnost a pocit bezcennosti podporují trend hledat své potvrzení v sexu. Kromě

toho v posledních letech se značně změnila rodina. Autor knihy uvádí, že v některých obydlích běží na obrazovkách porno, jako by to byla ta nejněmálnější věc na světě. V hodinách sexuální výchovy se tomu mladí jenom hlasitě smějí.

Učitelé, sociální pedagogové, badatelé v oblasti mozku a sexuologové i pracovníci úřadů pro mládež konstatují revoluční zvrát v sexualitě, jehož motorem je především pornografie. Když se pornografie stane součástí všedního dne, mění se tím nejen sexualita člověka, ale celá jeho bytost: „Pak se stávají normálními věci, kteří dříve byly zcela nenormální,“ řekl neurobiolog prof. Mathiak. Množí se případy, kdy mladiství zneužívají pohlavně své souvěkovce. Každý pátý případ pohlavního zneužití má za pachatele mladistvou osobu, oznamují kriminologové. Nebezpečí, které hrozí ze sexuální nezřízenosti těch nejmladších, je hrozné. Navíc je masově podceňováno.

*Kirchliche Umschau 4/2012
Překlad -lš-*

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (50)

HLEDEJTE A NALEZNETE

2. ledna 1977

Najít pravdu je mnohem více než objevit velký poklad; člověk ve své zaslepenosti způsobené vlastní pýchou to všechno ignoruje, protože nehledá pravdu s onou pokorou ducha, která je nezbytná pro její nalezení, a když ji nehledá, nemůže ji najít.

Jsou lidé, kteří pravdu hledají, ale nikoliv v duchu podstatné pokory, a jejich úsilí vyznívá do prázdna.

Synu, znovu ti musím opakovat, že právě ti, kteří jsou určeni, aby byli světlem světa, solí země a kvasem těsta, právě proto, že postrádají ducha pokory, žijí ve strašném zatemnění, a nejen že nevidí, ale navíc nechápou ony pravdy a duchovní skutečnosti, které by měli vidět s jasností a přesvědčením víry, s horoucí láskou je žít a předávat druhým. Mám na mysli četné biskupy a kněze své církve.

Pro tuto zaviněnou nevědomost vznikla v mé Církvi těžká krize víry a mravů, šíří se bludy a hereze v takovém počtu, jaký v minulosti nemá obdoby; ale co je nejabsurdnější, že hledají příčiny této krize mimo Církev a samozřejmě bez úspěchu. Nevidí zlo, které je sužuje a které je zachvátilo. Kdyby znali to, co je před jejich zrakem skryto díky jejich pýše, viděli by s úžasem, že velice pokorné a prosté skryté duše vidí s jasností zjevené pravdy, dokážou je ocenit a trpí neštěstím, které mému mystickému Tělu způsobuje pýcha povolovaných.

Předsudky a pýcha kořenem krize víry

Chci říci jasně: věří, nebo nevěří mnozí biskupové a kněží ve skutečnost boje a vzpoury Satana a jeho oddílů?

Samozřejmě v ně věří, ale nikoliv nadpřirozeným způsobem. Vědí, co o tom říká Bible, evangelium a tradice, ale tato znalost je oslepena a zbavena světla, které pramení z Moudrosti, daru Ducha Svatého, který přijali při svěcení, ale uhasili ho předsudky a pýchou.

Hledají mimo sebe spousty iniciativ a setkání, ale ta jsou neúčinná. Satan jim ostříhal křídla, mávají jimi, ale nemohou vzlétnout k oněm duchovním vítězstvím, pro která byli povoláni a vyznamenáni velkou důstojností a vybaveni nesmírnou mocí.

Nešťastníci, nevidí, nechápou, tápou ve stále hustších temnotách a jsou bezbranní proti skutečným silám zla. Stávají se sami jednou z vážných příčin špatného stavu mého mystického Těla.

Nepřítel se směje a užívá svou smrtící zbraň, pýchu, kterou nakazil svět, a odtud se nakazila i Církev.

JAKÁ VÍRA?

3. ledna 1977

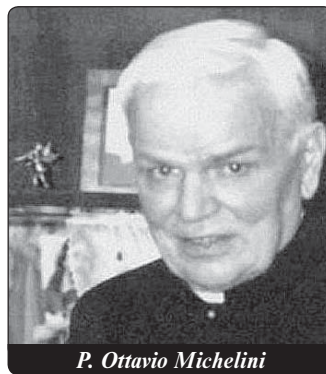
Proč kněží a biskupové tak málo žehnají?

Proč je jejich víra tak pouze lidská, jako jsou lidské jejich ctnosti? Ani žehnání nemůže být pouze lidské, zbavené pravé víry, neboť pak je neplodné a neúčinné.

Satan je zosobněná pýcha. Je nadanější než lidská přirozenost a se zvláštní pílí se zaměřuje na osoby Bohu zasvěcené, biskupy, kněze a řeholníky, aby rozsával zhoubu a získal co nejvíce duší.

Texty Ježíšových poselství P. Michelinimu, které byly uveřejněny ve Světle, připravujeme do elektronické podoby na CD. Informaci o možnosti objednat si CD čekejte v nejbližších týdnech na poslední straně Světla.

Redakce

P. Ottavio Michelinimu

Daleko nebezpečnější je zvrácenost křesťanů než nekřesťanů.

Papež pod křížem

Tak jako trpí neviditelně neviditelná Hlava Církve, tak také neuvěřitelně trpí viditelná hlava viditelné Církve. Stojí na vrcholu a vidí to, co nevidí žádný smrtelník.

Vidí pýchu, která pronikla do Církve, vidí temnoty, které ji zahalují, vidí zranění, která ji rozdělují, vidí omyly a bludy, které v ní šíří významní teologové, vidí anarchii debat, zná skandály a pohoršení, zná nástrahy maskovaných nepřátel.

Když k tomu všemu přičteš neupřímnost těch, kteří by mu měli být nejbližší, pochopíš, že jeho utrpení je skutečně nevyzpytatelné.

Mnoho duchovních ignoruje utrpení neviditelné i viditelné Hlavy Církve.

Jestliže je tolik důvodů k utrpení viditelné hlavy Církve, čím více je jich pro neviditelnou Hlavu. To, co uniká i pozornému lidskému oku, nikdy neunikne oku Božímu.

Velká duchovní chudokrevnost

Církev trpí také ve svých svatých a spravedlivých, kteří trpí tím více, čím více ji milují. Proti nim se soustřeďují pekelné síly a umocňují jejich mučednictví.

Zdravé údy jsou vystaveny utrpení pro duchovní vlažnost a nedobré chování duchovních osob. Nesmí se však nechat odradit. Stávají se nástroji Boží Prozřetelnosti. Odvahu, synu, pozemská pouť je krátká, ale odměna pro věrné je věčná.

Jestliže se pastýři a kněží v duchu pokory spolu se Mnou obětují jako oběť svatá a neposkvrněná, spolu s mojí Matkou, Královnou posvátného růžence a Královnou apoštolů a Matkou církve, se budou modlit svatý růženec, mohou spoutat mocnosti zla a neutralizovat jejich působení. Svátí, obětaví kněží, vědomí si velikosti svého povolání, mohou přispět k novému rozkvětu mé Církve, ve které už nebude strašných svatokrádeží, odboje a profanace. Růženec je nepřemožitelná zbraň, která vám byla dána a která pomůže překonat každé nebezpečí.

Tajemstvím mého vtělení byla nekonečná pokora, poslušnost, chudoba a láska. Učte se ode Mne. Oběť kříže, která se zpřítomňuje ve mši svaté, je triumfem lásky, pravdy, spravedlnosti, pokoje a zárukou vítězství nad zlem.

Hodina velké spravedlnosti je také hodina velkého milosrdenství

Svět se stále více propadá do temnot a do propasti. Ale nebojte se, Já jsem vám stále po boku. Bylo tomu tak i Getsemanech. Neviděl a necítil jsem Otce, byl jsem sám mezi přáteli, kteří spali a utekli. Ale po temnotách následovalo Vzkříšení.

Když nastane krutá bouře, všichni mají strach. I apoštolové se na rozbouřeném jezeru báli. Žijte tak, abyste nezasluhovali výtky, kterou jsem jim musel učinit.

Pokora, pokora, pokora! Miluj Mě a buď druhým světlem a posilou. Přijdou velké zářky Boží lásky a Božího milosrdenství!

Konec
Překlad -lš

STAL SE POSLUŠNÝM AŽ K SMRTI - dokončení ze str. 2

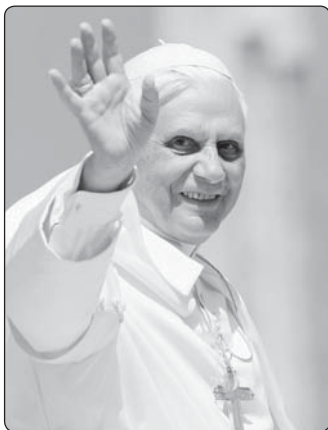
s jeho velkou láskou k lidstvu.“ (*Demonstratio evangelica*, 10, 1, 22) Svatý Pavel pokračuje a popisuje „historický“ obraz, ve kterém se uskutečnilo Kristovo ponížení: *byl poslušný až k smrti* (Flp 2,8). Boží Syn se skutečně stal člověkem a vykonal úplnou cestu poslušnosti a věrnosti vůli Otce až ke krajní oběti vlastního života. Ba co více, Apoštol upřesňuje *až k smrti, a to k smrti na kříži*. Na kříži dosáhl Ježíš nejvyššího stupně pokoření, protože ukřižování bylo vyhrazeno otrokům a nikoliv svobodným osobám: „mors turpissima crucis“, píše Cicero (srov. In *Verrum*, V, 64, 165).

Na Kristově kříži byl člověk vykopen a Adamův zážitek byl obrácen v opak: Adam, stvořený k Božímu obrazu a podobnosti, se domníval, že může vlastními silami být jako Bůh, a tak ztratil původní důstojnost, která mu byla dána. Ježíš naopak „byl v podmínkách Boha“, ale ponížil se, ponořil se do lidských podmínek v naprosté věrnosti Otci, aby vykoupil Adama, který je v nás, a vrátil člověku lidskou důstojnost, kterou pozbyl. Otcové zdůrazňují, že se stal poslušným, skrze své lidství obnovil lidskou přirozenost a poslušnost, tedy to, co bylo ztraceno skrze Adamovu neposlušnost.

Dokonalé pokoření

V modlitbě, ve vztahu k Bohu otevíráme mysl, vůli působení Ducha Svatého, abychom vstoupili do stejné životní dynamiky, jak říká svatý Cyril Alexandrijský, jehož svátek dnes slavíme: „Působení Ducha Svatého usiluje nás přetvořit skrze milost v dokonalé podobě jeho pokoření.“ (*Lettera Festale* 10, 4) Lidská logika naopak hledá často sebeuplatnění v moci, panování, v mocenských prostředcích. Člověk chce ustavičně budovat vlastními silami babylonskou věž, aby dosáhl sám Boží veli-

kosti, aby byl jako Bůh. Vtělení a kříž nám připomínají, že plně sebeuskutečnění spočívá v podrobení vlastní lidské vůle vůli Otce, ve zbavení se vlastního egoismu, v naplnění láskou,

láskou k Bohu, abychom se skutečně stali schopnými milovat druhé. Člověk nenachází sám sebe, když zůstává uzavřen do sebe, když zdůrazňuje sám sebe. Člověk najde sám sebe, když vyjde ze sebe; jen když vystoupíme ze sebe, můžeme se najít. Když chtěl Adam napodobovat Boha, to samo o sobě není zlé, zmýlil si ale představu Boha. Bůh není ten, kdo chce jen velikost. Bůh je láska, která se daruje již v Trojici a pak ve stvoření. A napodobovat Boha znamená vyjít sám ze sebe a darovat se v lásce.

Upřímné klanění

Ve druhé části tohoto christologického hymnu v listě Filipánům se předmět mění; není zde už Kristus, ale Bůh Otec. Svatý

Pavel zdůrazňuje, že právě pro poslušnost vůli Otce *Bůh ho povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno* (Flp 2,9). Ten, který se hluboce ponížil a přijal přirozenost otroka, je nade všechny věci povýšen od Otce, který mu dává jméno „Kyrios“, „Pán“, nejvyšší důstojnost a vládu. Před tímto novým jménem, které je jménem samotného Boha ve Starém zákoně, *musí pokleknout každé koleno na nebi i na zemi a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat, Ježíš Kristus je Pán* (v. 10–11). Ježíš, který je povýšen, je onen Ježíš, který při Poslední večeři odložil šat, opasal se zástěrou, sklonil se, aby umyl apoštolům nohy, a žádá od nich: *Chápete, co jsem vám učinil? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy.* (Jan 13,12–14) To je důležité připomenout si vždy v naší modlitbě a v našem životě: „Vstup k Bohu se děje právě v sestupu k pokorné službě, v sestupu lásky, která je podstatou Boha, a tudíž vpravdě očistnou silou, uschopňující člověka vnímat Boha a vidět ho.“ (*Ježíš Nazaretský I.*, Brno 2007, str. 76).

Hymnus z listu Filipánům nám zde nabízí dva důležité pokyny k naší modlitbě. Prvním je vyzvání „Pána“, obrácení k Ježíši Kristu, který sedí po pravici Otce: On je jediným Pánem na-

šeho života uprostřed tolika „vlastníků“, kteří chtějí rozhodovat a vést. Proto je nutné mít stupnici hodnot, ve které má prvenství Bůh, abychom řekli se svatým Pavlem: *Ano, vůbec všechno považují za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána.* (Flp 3,8) Setkání se Zmrtvýchvstalým mu umožnilo pochopit, že On je jediný poklad, pro který stojí za to ztratit svůj vlastní život.

Druhým pokynem je prostrace, „sklonění každého kolena“ na nebi i na zemi, které připomíná větu proroka Izaiáše, který mluví o klanění, které má celé tvorstvo vzdávat Bohu“ (srov. 45,23). Pokleknutí před Nejsvětější svátostí nebo klečení při modlitbě vyjadřují vlastní postoj úcty vůči Bohu také svým tělem. Z toho vyplývá důležitost vykonávat toto gesto nikoliv ze zvyku a ve spěchu, nýbrž s hlubokým uvědoměním. Když poklekáme před Pánem, vyznáváme svou víru v Něho, uznáváme, že On je jediný Pán našeho života.

Draží bratři a sestry, ve své modlitbě upírejte svůj pohled na Ukřižovaného, setrvávejme častěji v adoraci před Eucharistií, abychom dovolili vstoupit našemu životu do lásky k Bohu, který se s pokorou ponížil, aby nás pozvedl až k sobě. Na počátku katecheze jsme se ptali, jak se mohl svatý Pavel radovat před tváří hroziícího mučednictví a prolítí své krve. Je to možné pouze proto, že Apoštol nevzdálil svůj zrak od Krista a stal se mu podobným až k smrti *v naději na vzkříšení z mrtvých* (Flp 3,11). Jako svatý František před křížem povězme i my: „Nejvyšší, slavný Bože, osviť temnoty mého srdce. Dej mi pravou víru, jistou naději a dokonalou lásku, rozum a rozlišování, abych splnil tvou pravou a svatou vůli. Amen.“ (srov. *Modlitba před křížem: FP 276*)

Bollettino Vaticano

27. června 2012

(Mezititulky redakce Světla)

Překlad -lš-

POPRAVA KŘEŠŤANA V TELEVIZI

Televizní kanál „Egypt Today“ (Egypt dnes) vysílal záznam bestialní krutosti, s jakou skupina maskovaných muslimů naložila s mladým křesťanským konvertitou. Nejdříve noži přiloženými k hrdlu oběti přitiskli odsouzeného na podlahu. Jeden z nich citoval muslimské modlitby. Pak začali noži pozvolna uřezávat křesťanovi hlavu. Ostatní přitom vykřikovali: „Alláh je veliký!“

Barnabas Fund, mluvčí křesťanského pomocného díla, referuje o egypském televizním moderátoru, který po zhlédnutí záznamu vyslovil otázku, jak může řídit zemi prezident, který je kandidátem takovýchto násilníků.

Kath-net

Možná někomu připadá zvláštní, že uprostřed léta za-

řazujeme úvahu o svatém Josefu, který měl své místo v kalendáři dvakrát na jaře. Když však čteme text o svatém Josefu 19. března nebo 1. května, může se nám to jevit také jako obligátní příspěvek k tradičnímu svátku. Zamyšlení nad manželem nejsvětější Panny v horkém měsíci červenci má být něco jako provokace, která nás má upozornit na svatého Josefa nikoliv proto, že má svátek, ale proto, že ho nutně potřebujeme jako vzor i jako pomocníka ve své naléhavé tísní, jakou přivodila krize víry.

Skrytý, tichý, málomluvný, ale energický tesař z nazaretského zapadákov má totiž dnešku mnoho co říct. Je to trvalý a takřka univerzální vzor křesťanského smýšlení a jednání i v docela všedním až šedivém životě. Celý jeho život se dá vyjádřit jedním velmi výstižným slovem: uskutečňoval to, co o sobě později prohlásí jeho adoptivní syn: žil, aby sloužil. Z velmi kusých zpráv o jeho životě se dovídáme jen o jednom jeho osobním zámeru a plánu: byl to jeho úmysl propustit svou manželku. Ale právě od té chvíle vstoupil zcela do služeb toho nejvýznamnějšího a nejvznešenějšího společenství, jaké kdy na světě existovalo: do služeb Svaté rodiny, která měla ten nejnáročnější a nejvznešenější úkol – posvátnou péči o rozvoj lidské přirozenosti Božího Syna, Mesiáše a Spasitele světa. Skrytý a nejednou i strastiplný život pěstouna Páně spočíval v tom, že se dal dokonale a bezvýhradně do služeb Boha Otce a Boha Syna pod vedením Ducha Svatého. Plnit vůli Boží znamená vždy přijmout to nejvznešenější možné poslání: stát se přímým a vyvoleným pověřencem a spolupracovníkem Nejsvětější Trojice. Jak velice se mylili všichni ti, kteří později zlehčovali Ježíše z Nazareta poznámkami: „Copak to není syn tesařův?“ Ve skutečnosti nebylo většího patriarchy, než je pěstoun našeho Pána.

Na slovíčko

Když si Bůh někoho volá do svých služeb, může to vypadat, jako by sledoval především své vlastní zájmy. Ale tak tomu není. Bůh by si věděl ve všem dokonale rady i bez našich služeb. Jestliže se rozhodne, že si ke svému dílu přizve také někoho z nás, je to především k našemu prospěchu, taková je jeho vůle: naše posvěcení. Mohl by si Josef najít sám životní cestu, která by ho ozdobila tolika hrdinskými a vznešenými ctnostmi, jaké na něm tak obdivujeme? Bůh si svými nástroji posluhuje proto, aby je vybavil ke své slávě vši potřebnou svatostí, pro jakou se člověk sám není schopen ani rozhodnout, natož jí dosáhnout. My lidé pokládáme za důležité najít odpověď na životní otázku: „Co by se mi pro můj život nejvíce líbilo a hodilo?“ Ale naše opravdové posvěcení závisí na tom, do jaké míry najdeme správnou odpověď na zcela jinou otázku: „Co se zalíbilo Bohu, abych pro něho vykonal a podstoupil?“ Zasloučit toto Boží pozvání a vyhovět mu, to je ten nejkrásnější a nejužitečnější životní sen, na jaký můžeme pomyslet. Vskutku, blahoslavený jsi, Josefe, že jsi uvěřil tomu, co ti bylo řečeno od anděla!

Ochota a připravenost odezdat se bezvýhradně do Bo-

žích služeb je už sama o sobě posvěcující v tom, že potlačuje naše sobectví a sebelásku a otevírá se pokorně dokořán poslušnosti. Jak velice záleží Bohu Otci právě na poslušnosti, vidíme z toho, že dokázal zařídít něco, co zcela překračuje naše chápání: Ten, který je od věčnosti Svrchovaný a Nejvyšší, stal se dokonale poslušným. Poslušnost je proto tak potřebná pro jednotlivce, protože je nezbytná pro spásu světa. (Když si dáte opravit nějaké složité zařízení, co jiného dělá mechanik, než že uvádí opět všechno do stavu původní poslušnosti?)

Může být manželství mezi Josefem a Marií inspirací pro dnešní křesťany a dnešní svět? Lidé dnešního světa by je přinejmenším označili za absurdní. Pokud by vůbec uvěřili v jeho skutečnou existenci, nikdy by nepochopili, že to bylo to nejryzejší a nejšťastnější manželství, jaké kdy existovalo a bude existovat. Ačkoliv toto manželství nikdy nepoznalo to, co svět pokládá za jeho „nejvyhledávanější“ a „nejpodstatnější“ součást, bylo to ve skutečnosti nejdokonalější, nejšťastnější a dokonale funkční spojení muže a ženy. Blaženost, nejvyšší štěstí a dokonalost tohoto manželství spočívá v tom, že do něho nikdy ne-

vstoupil ani stín sobectví. Byla to autentická zahrada Boží lásky v té nejdokonalejší podobě. Kéž by všichni křesťané vstoupili do této školy!

To také vrhá nové světlo na svatého Josefa jakožto patrona šťastné smrti. Jeho opravdu šťastná smrt se totiž nezakládala jen na pasivních vnějších okolnostech. Měl jistě u svého smrtelného lůžka tu nejvýznamnější společnost Ježíše a Marie. Jak by mu v jeho bezmocnosti umírajícího neposloužili ti, kterým celý život věrně, oddaně a pokorně sloužil! A právě proto byl zde jistě zcela zvláštním způsobem přítomen i nejsvětější Otec, kterého po celý svůj život zde na zemi zastupoval.

Josefova smrt však byla v pravém slova smyslu „šťastná“ především proto, že byla přirozeným životním vyústěním a konečným naplněním onoho celoživotního poslání, k jakému ho sám Otec povolal a které tento muž spravedlivý tak pokorně a poslušně přijal a vykonal. V životní dráze, jakou pro nás vybírá Boží nejvyšší prozřetelnost, добрota a moudrost, nikdy přece nemůže scházet to nejpodstatnější, co rozhoduje o celé věčnosti, tedy opravdu šťastná smrt. Proto přijímat po celý život bezvýhradně Boží vůli znamená směřovat přímo do náruče nejdobrotivějšího Otce. Nejspolehlivějším kompasem veškerého našeho rozhodování je pro nás co nejčastější anticipace posledního a rozhodujícího okamžiku našeho pozemského života.

Starostlivý strážce Svaté rodiny, který jsi vysvobodil Ježíše ze svrchovaného nebezpečí života, odvrát také od nás nákazu bludů a mravní zkaženosti, pomáhej nám v boji s mocnostmi temna a braň Boží církve proti úkladům nepřátel!

Ježíši, Maria, Josefe, vám věnuji srdce své i duši svou, Ježíši, Maria, Josefe, stůjte při mně v boji posledním! Ježíši, Maria, Josefe, kéž duše má v pokoji s vámi odejde!

Medžugorje 2. července 2012

Poselství Královny míru Mirjaně

Děti moje! Opět vás mateřsky prosím, abyste se na chvíli zastavili a uvažovali o sobě a o pomíjivosti tohoto vašeho pozemského života. Potom přemýšlejte o věčnosti a věčné blaženosti. Co vy si přejete? Kterou cestou chcete jít? Otcovská láska mě posílá, abych byla prostřednicí, abych vám mateřskou láskou ukazovala cestu, která vede k čistotě duše, duše nezatížená hříchem, duše, která pozná věčnost. Modlím se, aby vás ozařovalo světlo lásky mého Syna, abyste přemáhali slabosti a vyšli z bíd. Vy jste mé děti a já vás všechny chci na cestě spásy. Proto, děti moje, shromážděte se okolo mne, abych vás mohla seznámit s láskou svého Syna a tak vám otevřít dveře věčné blaženosti. Modlete se jako i já za vaše pastýře. Opět vás upozorňuji: nesudte je, neboť můj Syn je vyvolil. Děkuji vám.

-lš-

Pondělí 23. 7. 2012: 6:05 Octava dies (681. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** O Václavovicích **7:20** Jezuité o: Svátost smíření **7:40** Přejeme si... **7:55** P.S. Mons. Cikrle – 100 let od blahoslavení sv. Zdislavy v Křižanově **8:15** Polabský lužní les **8:30** Outdoor Films **10:00** Nedělní čtení: 16. neděle v mezidobí **10:30** CHKO Beskydy (1. díl) **10:50** Poselství svatých: Svatý Josef **11:00** BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): svatý Leopold Mandič **11:15** Noeland (17. díl) **11:40** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **11:45** Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr **11:55** Z pokladů duše: Anna Macková – Musíme přijímat lidi takové, jací jsou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien **13:25** Octava dies (681. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:55** Svět zaniklých technologií **14:30** Krásy Čech a Moravy (22. díl): Procházka po českých kuriozitách **15:00** Noční univerzita: Jak nás děti vychovávají ve víře – manželé Svobodovi **16:05** Mexico pohledem dobrovolníka **16:40** Exit 316 MISE: Znova a navždy **17:00** NOEparáda band (174. díl) [P] **18:05** Ars Vaticana (7. díl) **18:15** Káva **18:25** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **18:30** Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti [P] **18:40** Klapka s... (4. díl): František Dedek **19:40** Přejeme si... **19:55** Z pokladů duše: Anna Macková – Musíme přijímat lidi takové, jací jsou **20:00** U Pastýře: s Janem Vokálem, novým biskupem královéhradeckým **21:00** Na koberečku (100. díl) **21:10** Morava, víno a chirurgie **21:35** PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **23:05** Octava dies (681. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Noemova pošta: červenec **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 24. 7. 2012: 6:05 Budu pomáhat: Občanské sdružení Helpes **6:15** Planetshakers **7:50** Řezbář z Guinnessovy knihy rekordů **8:20** Cesta k andělům (39. díl): Bohumil Klepetko **9:15** Octava dies (681. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:50** Barma – Bezmezna naděje **10:10** PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **11:40** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **11:45** Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti **11:55** Z pokladů duše: P. Michael Špilar, ThLic. – Máme žehnat a ne proklínat [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (13. díl): Dechovka **12:35** Ars Vaticana (7. díl) **12:45** Eucharistie: Nový život ve vzkříšení **13:15** V zákulisí **13:50** Okolo houslí **14:10** Kulatý stůl: Mučedník arcibiskup Matocha – svědectví pro dnešek **15:45** Jezuité o: Svátost smíření **16:10** Přejeme si... **16:25** Súdán: sen naděje **16:50** Kde dřevo voní láskou **17:05** BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): svatý Leopold Mandič **17:20** Sobecký obr **18:00** Noeland (17. díl) **18:25** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **18:30** Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček [P] **18:40** Hermie a vánoční dort **19:15** O Radosti **19:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2012 [P] **19:55** Z pokladů duše: P. Michael Špilar, ThLic. – Máme žehnat a ne proklínat **20:00** Misie naživo: Ventanas **21:05** Exit 316 MISE: Znova a navždy **21:25** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2012 **21:40** Cvrlikání: Tempo di Vlak **22:45** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Kovářem a dr. Petrem Slaným, I. díl **23:25** Přejeme si... **23:40** P.S. Mons. Cikrle – 100 let od blahoslavení sv. Zdislavy v Křižanově **0:05** U NÁS **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 25. 7. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2012 **6:20** Noční univerzita: Jak nás děti vychovávají ve víře – manželé Svobodovi **7:20** Morava, víno a chirurgie **7:40** U NÁS **8:40** Ars Vaticana (7. díl) **8:50** U Pastýře: s Janem Vokálem, novým biskupem královéhradeckým **9:50** P.S. Mons. Cikrle – 100 let od blahoslavení sv. Zdislavy v Křižanově **10:15** Planetshakers **11:45** Zahájení poutní sezóny 2012 na

Sv. Hostyně **11:55** Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Kristus je přítel [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Outdoor Films **13:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **14:00** Na koberečku (100. díl) **14:10** Poselství svatých: Svatý Josef **14:20** Cvrlikání: Tempo di Vlak **15:25** Hraj, skákej, křič, ale hlavně konej dobro **15:30** Káva **15:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2012 **16:00** NOEparáda band (174. díl) **17:00** Exit 316 MISE: Mé skryté já [P] **17:20** Bol som mimo: Ján Kolár **18:30** Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. [P] **18:40** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **18:45** Hermie soutěží **19:00** Octava dies (681. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **19:30** Obec Šúrovice **19:40** Přejeme si... [P] **19:55** Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Kristus je přítel **20:00** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz [P] **20:20** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě [P] **21:50** Krásy Čech a Moravy (22. díl): Procházka po českých kuriozitách **22:20** Večer chval: Mučedník arcibiskup Matocha – svědectví pro dnešek **11:40** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **11:45** Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. **11:55** Z pokladů duše: Mons. František Radkovský – Televize je nástroj [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Planetshakers **13:40** Pěšák Boží **14:25** Noeland (17. díl) **14:50** Sobecký obr **15:30** Modra **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2012 **16:15** Eucharistie: Cesta do Emauz [P] **16:45** V zákulisí: host Dolores Parková **17:15** Jezuité o: Mariánská zjevení **17:35** Ars Vaticana (8. díl) **17:50** Hermie a vánoční dort **18:25** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **18:30** Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. [P] **18:40** Cesta k andělům (39. díl): Bohumil Klepetko **19:30** Budu pomáhat: Hořovické maminky **19:35** Guatemala **19:55** Z pokladů duše: Mons. František Radkovský – Televize je nástroj **20:00** U NÁS **20:45** Splněný sen **21:00** Kus dřeva ze stromu: Jirovec [P] **21:15** Přejeme si... **21:35** P.S. Jan Baxant – promluva u příležitosti poutě ke sv. Anežce České **22:00** O starých Starých Hamrech **22:45** Octava dies (681. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:15** Zpívej a potichu nezůstávej **23:40** Dar z Medugorje **0:05** Exit 316 MISE: Mé skryté já **0:25** Síla evangelia **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 26. 7. 2012: 6:05 Obec Šúrovice **6:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **6:40** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **7:00** Platinové písničky (13. díl): Dechovka **7:30** Súdán: sen naděje **8:00** Misie na živo: Ventanas **9:00** Zapusťme kořeny **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl: Mučedník arcibiskup Matocha – svědectví pro dnešek **11:40** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **11:45** Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. **11:55** Z pokladů duše: Mons. František Radkovský – Televize je nástroj [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Planetshakers **13:40** Pěšák Boží **14:25** Noeland (17. díl) **14:50** Sobecký obr **15:30** Modra **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2012 **16:15** Eucharistie: Cesta do Emauz [P] **16:45** V zákulisí: host Dolores Parková **17:15** Jezuité o: Mariánská zjevení **17:35** Ars Vaticana (8. díl) **17:50** Hermie a vánoční dort **18:25** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **18:30** Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. [P] **18:40** Cesta k andělům (39. díl): Bohumil Klepetko **19:30** Budu pomáhat: Hořovické maminky **19:35** Guatemala **19:55** Z pokladů duše: Mons. František Radkovský – Televize je nástroj **20:00** U NÁS **20:45** Splněný sen **21:00** Kus dřeva ze stromu: Jirovec [P] **21:15** Přejeme si... **21:35** P.S. Jan Baxant – promluva u příležitosti poutě ke sv. Anežce České **22:00** O starých Starých Hamrech **22:45** Octava dies (681. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:15** Zpívej a potichu nezůstávej **23:40** Dar z Medugorje **0:05** Exit 316 MISE: Mé skryté já **0:25** Síla evangelia **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 27. 7. 2012: 6:05 Budu pomáhat: Hořovické maminky **6:10** NOEparáda band (174. díl) **7:10** Za lidštější svět **8:00** Mezinárodní dětská výtvarná výstava Lidice 2010 **8:20** Krásy Čech a Moravy (22. díl): Procházka po českých kuriozitách **8:50** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **10:20** Káva **10:30** Na koberečku (100. díl) **10:40** U Pastýře: s Janem Vokálem, novým biskupem královéhradeckým **11:40** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **11:45** Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. **11:55** Z pokladů duše: kardinál Miloslav Vlk – Síla Božího požehnání [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Ars Vaticana (8. díl) **12:30** Cesta k andělům (39. díl): Bohumil Klepetko **13:20** Morava, víno a chirurgie **13:45** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien **15:05** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **15:25** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY

– Misijní stanice na náhorních rovinách **15:55** Perla Jeseníků Lázně Karlova Studánka **16:55** Misie naživo: Ventanas **18:00** Modra **18:25** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti [P] **18:40** Exit 316 MISE: Mé skryté já **19:00** Kus dřeva ze stromu: Jirovec **19:15** Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí [P] **19:45** Přejeme si... **20:00** Příběh slovenské řeky **20:15** Z pokladů duše: kardinál Miloslav Vlk – Síla Božího požehnání **20:20** Terchová **20:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2012: Terchová, Terchová, krásavica moja – Terchovský večer [L] **23:00** Obec Šúrovice **23:10** Eucharistie: Cesta do Emauz **23:40** V zákulisí: host Dolores Parková **0:15** Jezuité o: Svátost smíření **0:35** Stalinova kariéra: Rusko od Romanovců ke Stalinovi (3. díl) **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 28. 7. 2012: 6:05 U NÁS **6:50** Eucharistie: Cesta do Emauz **7:20** V zákulisí: host Dolores Parková **7:50** Karelia – jeden den **8:00** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **8:20** Noeland (17. díl) **8:45** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **8:50** Hermie a vánoční dort **9:25** NOEparáda band (174. díl) **10:30** Svěcení kostela v trapistickém klášteře Naší Paní nad Vltavou [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Přejeme si... **12:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2012: Od písťalky k husličkám – Ako Jožko [L] **14:10** Misie naživo: Ventanas **15:10** Doteč naděje **15:25** Platinové písničky (13. díl): Dechovka **16:00** Krajané z Gerniku **16:35** Junáci z prachu **17:00** Outdoor Films (6. díl) [P] **18:35** Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota **18:55** Sedmihlášky: V širém poli studánečka **19:00** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti **19:10** CHKO Pálava – Děvin (2. díl) **19:30** Cesta k andělům (42. díl): Mons. Martin Holík **20:20** Z pokladů duše: P. Bogdan Stepieň OSPPE – Požehnání je zdrojem pokoje **20:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2012: Lúcnica v Terchovej [L] **22:00** Jánošíkove dni v Terchovej 2012: Všade dobre, v Terchovej najlepšíe [L] **23:00** Budu pomáhat: Hořovické maminky **23:05** Noční univerzita: Jak nás děti vychovávají ve víře – manželé Svobodovi **0:05** Bol som mimo: Branislav Škripek **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 29. 7. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí **6:45** Ars Vaticana (8. díl) **7:00** Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě **8:30** Kde dřevo voní láskou **8:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **9:10** Budu pomáhat: Hořovické maminky **9:15** Příběh slovenské řeky **9:35** Súdán: sen naděje **10:05** Na koberečku (100. díl) **10:15** Z pokladů duše: sr. Veronika Barátová – Bůh jako milosrdný Samaritán [P] **10:30** Primiční mše svatá – P. Martin Sekanina [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2012 **12:40** Kdo chce kam... **13:05** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **13:35** Cesta k andělům (42. díl): Mons. Martin Holík **14:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2012: Prechádzky po kraj – Finále 50. ročníku Jánošíkových dní [L] **17:00** Noeland (19. díl) **17:25** Sedmihlášky: Žaby **17:30** Hermie a Stanley na táboře **18:10** Exit 316 MISE: Mé skryté já **18:30** Saleso **19:00** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **19:20** Jezuité o: Poslání učitelů **19:40** Přejeme si... [P] **19:55** Z pokladů duše: Mons. Tomáš Holub – Modlitba jako setkání s Kristem **20:00** Octava dies (682. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Planetshakers **21:55** Misie naživo: Ventanas **23:00** Ars Vaticana (8. díl) **23:10** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Kulatý stůl: Mučedník arcibiskup Matocha – svědectví pro dnešek **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

KOCLÍŘOV U SVITAV - LÉTO 2012

V neděli 5. 8. hlavní pouť ke svaté Filoméně, patronce Světového živého růžence a farnosti Koclířov. Poutní mše svatá v 9 hod. (s procesím se sochou a relikvií sv. Filomény), v 11 a v 15 hod. (po mši svaté *Te Deum*). Poutní program **jíž na první sobotu 4. 8.** Možnost ubytování. **Informace** na tel. 731 646 800.

V neděli 12. 8. se v přírodním areálu Jana Pavla II. v ČM Fatimě uskuteční **hlavní evangelizační den ČR pro Ježíše**, který povede indický charismatický katolický kněz **P. James Manjackal**. Zahájení v 10 hod. (autobus ze Svitav v 10.05 hod.), zakončení po 15. hod. (autobus zpět v 17.42 hod.). Mimořádně vstup volný bez předchozí registrace. Občerstvení i parkování zajištěno. **Více** na www.cm-fatima.cz • mobil: 731 646 800.

DĚKOVNÁ POUŤ NA SVATÉM ANTONÍNKU (farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem) 26. srpna 2012: mše svatá v 9 hodin – slouží P. Miroslav Reif, farář v Ostrožské Lhotě. Slavná mše svatá v 10.30 hodin – slouží Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, metropolitní moravský. Před mší svatou vyjde v 9.30 hodin od farního kostela krojovaná procesí. Po mši svaté bude požehnána Cyrilometodějská poutnická cesta Velehrad – Svatý Antoníněk.

RUHA U RÝMAŘOVA – POUŤ K PANNĚ MARIÍ SNĚŽNÉ V NEDĚLI 5. 8. 2012

Ranní mši svatou v 9.00 hodin slouží P. ThLic. Mgr. Radovan Hradil. Hlavní poutní mši svatou v 11.00 hodin slouží velmistř řádu křížovníků s červenou hvězdou PharmDr. Mgr. Josef Šedivý, O.Cr. Od 13.00 hodin začíná pobožnost křížové cesty podél zastavení barokní křížové cesty. Na pouť zve místní duchovní správce P. ICLic. Mgr. P. František Zehnal ThD., farář a děkan v Rýmařově.

RÝMAŘOV – patrocinium kostela slavi v neděli 30. 9. 2012 farnost sv. archanděla Michaela. Poutní mši svatou v 9.00 hodin bude celebrat pomocný biskup českobudějovické diecéze Mons. Pavel Posád.

verité

VÉRITÉ

Konviktská 16, 110 00 Praha 1

POUŤ „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ V ROCE 2013

Po úspěšných poutích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhlásuje Centrum VÉRITÉ další pouť: **13. až 24. března 2013** (Přihlášky nezáväzně ihned, závazně do 30. 10. 2012).

Podrobný plán poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce Cestovní agentura, Poutě do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; z toho 25 míst převážně neznámých i organizátorům tradičních poutí a několik míst nově objevených. Na každém místě budou sděleny stručné historické informace a důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 32 místech uvedeny meditační zvukové nahrávky o příslušné události. Na některých místech je používána speciální vysíláčka a rádia.

Cena této 12denní pouti, včetně všech doplateků a plné penze je 19.800 Kč + 290 € + 40 € (vízum), přičemž zájezd má vyšší hodnotu (36 000 Kč).

POUŤ NA KYPR A DO TURECKA V ROCE 2013

Centrum VÉRITÉ vyhlásuje dále pouť na Kypř a do Turecka od 7. do 15. května 2013. Celková cena pouti je 24 500 Kč + 80 €. Přihlášky nezáväzně ihned, závazně do 30. 11. 2012. Náplň pouti je na internetu www.verite.cz, sekce Cestovní agentura.

Program a přihlášku pošleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VÉRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz. Dotazy: 222 324 617.

Liturgická čtení

Neděle 22. 7. – 16. neděle

v mezidobí

1. čt.: Jer 23,1–6

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

2. čt.: Ef 2,13–18

Ev.: Mk 6,30–34

Slovo na den: Na opuštěné místo.

Pondělí 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19–20

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11

Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 15,1–8

Slovo na den: Zůstaňte ve mně.

Úterý 24. 7. – nez. pam. sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Mích 7,14–15.18–20

Ž 85(84),2–4.5–6.7–8

Odp.: 8a (*Ukaž nám, Pane, své milosrdenství!*)

Ev.: Mt 12,46–50

Slovo na den: Můj bratr i sestra i matka.

Středa 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15

Ž 126(125),1–2ab.2cd.3.4–5.6

Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.*)

Ev.: Mt 20,20–28

Slovo na den: Co si přeješ?

Čtvrtek 26. 7. – památka

sv. Jáchyma a Anny

1. čt.: Jer 2,1–3.7–8.12–13

Ž 36(35),6–7ab.8–9.10–11

Odp.: 10a (*U tebe, Bože, je pramen života.*)

Ev.: Mt 13,10–17

Slovo na den: Vaše oči vidí.

Pátek 27. 7. – památka sv. Gorazda

a druhú (v Čechách nez. pam.)

1. čt.: Jer 3,14–17

Jer 31,10.11–12ab.13

Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bít jako pastýř nad svým stádem.*)

Ev.: Mt 13,18–23

Slovo na den: Stonásobný užitek.

Sobota 28. 7. – nez. sobotní

pam. Panny Marie

1. čt.: Jer 7,1–11

Ž 84(83),3.4.5–6a+8a.11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupí!*)

Ev.: Mt 13,24–30

Slovo na den: Nechte obojí spolu růst až do žní.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. – 28. ČERVENCE 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 7.	PO 23. 7.	ÚT 24. 7.	ST 25. 7.	ČT 26. 7.	PÁ 27. 7.	SO 28. 7.
Antifona	1136 1262	1768 1990	1166 1295	1673 1892	1754 1975	1722 1941	1666 1883
Žalm	784 883	783 881	783 881	786 884	783 881	783 881	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	1136 1263	1769 1990	1166 1296	1438 1617	1440 1620	1723 1941	1666 1883
Antifony	1137 1264	1770 1991	1167 1296	1438 1618	1198 1330	1214 1347	1229 1364
Žalmy	1137 1264	813 914	1167 1297	813 914	1199 1331	1214 1347	1229 1364
Krátké čtení a zpěv	1140 1267	1770 1991	1170 1300	1674 1894	1441 1620	1724 1942	1668 1885
Antifona k Zach. kantiku	706 796	1771 1992	1170 1300	1439 1618	1441 1621	1442 1622	1669 1886
Prosby	1140 1268	1771 1992	1171 1300	1675 1894	1757 1977	1724 1943	1655 1886
Závěrečná modlitba	706 796	1437 1616	1171 1616	1439 1618	1441 1621	1442 1623	1656 1888
Modlitba během dne:							
Hymnus	1141 1269	792 890	1172 1301	792 890	1203 1335	1219 1353	1233 1369
Antifony	1142 1269	1157 1285	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1369
Žalmy	1142 1269	1157 1286	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1370
Krátké čtení	1144 1271	1773 1994	1175 1305	1676 1895	1206 1338	1221 1356	1236 1372
Závěrečná modlitba	706 796	1437 1616	1175 1305	1439 1618	1206 1339	1222 1356	1236 1372
Nešpory:							
	SO 21. 7.						
Hymnus	1132 1258	1145 1273	1774 1995	1176 1307	1677 1897	1440 1620	1727 1946
Antifony	1133 1259	1146 1274	1775 1997	1177 1307	1439 1619	1208 1341	1224 1358
Žalmy	1133 1259	1146 1274	1776 1997	1177 1308	1678 1897	1209 1341	1224 1359
Kr. čtení a zpěv	1135 1261	1149 1277	1777 1999	1180 1310	1680 1900	1441 1621	1730 1949
Ant. ke kant. P. M.	705 796	706 796	1778 2000	1180 1310	1439 1619	1442 1622	1443 1623
Prosby	1135 1261	1149 1277	1778 2000	1180 1310	1681 1900	1764 1984	1731 1950
Záv. modlitba	706 796	706 796	1437 1616	1181 1616	1439 1618	1441 1621	1442 1623
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA MCM s. r. o.

DIÁŘ 2013

Plánovací diář kapesního formátu s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2013. Diář obsahuje také podrobnou tabulku pracovního kalendáře a přehledy svátečních a významných dnů občanského i církevního roku (např. zasvěcené svátky, odpustkové a prosebné dny aj.). Své místo zde mají i stránky pro poznámky mimo kalendárium a seznam důležitých telefonních čísel. Formát diáře byl zvolen tak, aby se vešel do obalu tzv. plánovacího záznamníku.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 80x180 mm, 36 stran, 43 Kč

PEXESO – CÍRKEVNÍ PAMÁTKY

Foto Martin Kabeláč a Petr Nožička

Pexeso s fotografiemi klášterů, kostelů a kaplí v České republice.

Petr Mičánek
64 kartiček, 29 Kč

DON BOSCO MI UKAZOVAL CESTU • ŽIVOTOPIS BLAHOŠLAVENÉHO DONA RUY

Guido Quarzo • Z italského přeložil Štěpán Trousil

Inspirován vlastním životopisem Dona Boska sepsal italský spisovatel Guido Quarzo „vlastní“ životopis prvního nástupce zakla-

datele salesiánů. Nejde zcela o fikci, autor vychází z životopisných pamětí hlavního salesiánského kronikáře G. B. Lemoyna, z historických studií a ze salesiánských archivů. Michal Rua byl mezi prvními chlapci, kteří se stali nejbližšími spolupracovníky Dona Boska, asistenty mladých a jeho nepostradatelnými pomocníky. Mnozí z nich zasvětili svůj život salesiánské kongregaci a Don Rua se stal po smrti zakladatele hlavním představeným salesiánů. Kniha je inspirujícím úvodem do historie salesiánského díla, ale zároveň splněním dluhu, který hagiografická literatura dosud měla vůči osobnosti Dona Ruy.

Portál, s. r. o. • Brož., 135x200 mm, 104 stran, 149 Kč

POROZUMĚT BOŽÍMU VOLÁNÍ

Josef Maureder • Překlad Jan Zámečník

Kniha je poutavým osobním svědectvím autora, který se jednu dobu léčil na rakovinu. J. Maureder předkládá strážlivá a rozumná kritéria, podle nichž lze posuzovat známky povolání, a upozorňuje na důležitost nenásilného duchovního doprovázení. Píše realisticky, současným jazykem a čtivě. Ukazuje čtenáři cestu k plnosti života a otevírá před ním nové perspektivy. Knížka bude cennou pomůckou především pro mladé lidi, kteří se ptají, zda je Bůh nevolá k zasvěcenému životu. Nepochybně ji uvítají také ti, kdo je doprovázejí, nebo ti, kdo jsou zodpovědní za duchovní formaci.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 114x180 mm, 128 stran, 129 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.